

БОЖИЯТ ИЗРАЕЛ

Франс Дю Плеси

Превод: Емил Енчев

Съдържание:

БОЖИЯТ ИЗРАЕЛ	1
Операционната система на Стария завет:	13
Потомъка на Авраам:	16
Истинския Израел:	18
Двата града:.....	20
Разпознаване на Божия Израел:	22
Новия завет е за Божия Израел:.....	23
Първо Юда:.....	24
Документа „Кайроса на Южна Африка“:	26
Маслината:	28
Заключението на апостолския съвет в Ерусалим:	30
Израел – Лозето и Царството:	33
Давидовата скиния.	36
Нека първо да погледнем Мойсеевата скиния.....	37
Разгледайте следващите динамични факти относно Давид:	38
Произхода на името „Израел“	44
Израел, първородния син:	46
Миграцията на името Израел:.....	49
Израел е Божия син, Неговия Първороден:.....	49
Заключителни бележки:.....	52

Божият Израел

Галатяни 3:25-29

„Защото всички сте Божи синове чрез вяра в Христос Исус. Защото всички, които сте се кръстили в Христос, с Христос сте се облекли. Не може да има юдеин или грък, няма нито роб нито свободен, няма нито мъж нито жена; защото вие всички сте едно в Христос Исус. И ако сте Христови, тогава сте Авраамово потомство и наследници според обещанието“.

Да бъдем Потомство на Авраам е ключа за разбиране на въпроса за Израел и Църквата.

Исус Христос заяви на юдеите в Йоан 8:56, че Авраам „видя Неговия ден и се зарадва“. И Той продължава, казвайки: „преди да бъде Авраам аз съм“. Така че, в същност, Христос беше преди халдееца Авраам, Исаак, Яков и дванадесетте племена, по-късно наречени Израел.

„Баща ви Авраам се радваше да види Моя ден: и [го] видя, и се зарадва. Тогава юдеите Му казаха: Ти още нямаш петдесет години, и си видял Авраам? Исус им каза: Истина, истина, ви казвам, преди да бъде Авраам, аз съм“.

(Йоан 8:56-58) KJV

Това ни дава разбиране за откровението на Павел за тайната на Христос и Църквата, дадена ни в неговото писмо до Ефесяните и във второто му писмо до Тимотей. Павел поставя Христос и Църквата дори преди Авраам и казва, че те са съществували преди създаването на света.

„Като ни е избрал в Него преди създаването на света, за да бъдем свети и без недостатък пред Него в любов“.

(Ефесяни 1:4) NKJV

„Който ни спаси, и ни призова със свято призвание, не според нашите дела, а според Неговото намерение и благодат, които са ни дадени в Христос Исус преди света да започне,

(2 Тимотей 1:9) NKJV

Това откровение е от голяма важност; защото ако бъркаме това нещо за Израел и Църквата, можем да завършим дисквалифицирайки юдеите от това да бъдат част от Божия вечен план, а църквата да бъде част от Божията свята нация.

Тази свята нация е без предубеждение; няма средна стена на разделение между юдеи и езичници, мъже и жени, богати и бедни. Това е новото творение, Завета и новия човек в Христос!

Отговора на следващите въпроси може да ни помогне да разберем тайната на Христос и на Неговата Църква, Младоженеца и Невястата, и как те се свързват с Израел.

1. Беше ли Ева добавка или резервен план на Бог, понеже тя беше разкрита по-късно във времето, или беше част от първоначалния план, но скрит?

2. Беше ли появяването на Ева заместване на Адам или завършек?

Божият Израел

Същите въпроси могат да се зададат за Църквата и за нацията Израел.

Беше ли Църквата прибавка на Бог, понеже нацията Израел дойде първа, и когато те Го разочароваха, Бог реши да започне Църквата?

Или Църквата беше скрита в Авраам, Исаак и Яков от началото?

Имаше ли скрит Израел в Израел от неговото зачеване?

Замени ли Църквата Израел като нация, или изпълни Божията вечна цел, да има свята нация от царе и свещеници?

Има ли някакво по-голямо значение за името „Израел“ дадено на историческия човек наречен Яков, от това, което сме били водени да вярваме?

Божия план за човека, от началото, беше да напълни цялата земя с едно Свято Потомство, което ще победи и ще носи Неговия образ и подобие (Битие 1:26-27).

Пророк Исаия пише, че цялата земя е пълна с Неговата Слава. (Исаия 6:1-2)

Давид пише:

„Какво е човек („енуш“ – човечеството, а не „иш“ – мъжа), че да го помниш? И човешкия син, че да го посещаваши? Защото Си го направил малко по-долен от ангелите, и Си го увенчал със слава и чест. Направил Си го да има власт над делата на ръцете Ти; поставил Си всичко под краката му:

(Псалм 8:4-6) KJV

Дори преди Бог да даде Закона на Мойсей, Той заяви Своето сърдечно желание към него. Той желаеше една свята нация, където всеки щеше да бъде свещеник, изпълвайки света с Неговата репутация и слава, понеже целия свят принадлежи на Него.

„Затова сега, ако наистина се покорите на гласа Ми, и пазите завета Ми, тогава ще Ми бъдете собствено богатство повече от всичките народи: защото цялата земя е Моя. И ще Ми бъдете царство от свещеници, и свят народ“.

(Изход 19:5-6)

Петър (в Новия завет) цитира този пасаж от писанието във второто си послание:

„Но вие сте избрано поколение, царско свещенство, свят народ, специален народ; за да показвате хваленията на Този, който ви е призовал от тъмнината в Своята чудесна светлина: Които в миналото не бяхте народ, а сега сте Божия народ: които не бяхте получили милост, но сега получихте“.

(1 Петрово 2:9-10) NKJV

Така че, Петър пише и заявява, че Църквата е това Царско свещенство и свят народ. Ето как църквата оперираше от началото. Апостолите тълкуваха Стария завет на Църквата.

А те продължаваха постоянно в апостолската доктрина, в общението, в разчупването на хляба и в молитвите.

(Деяния 2:42) KJV

Божият Израел

Спомнете си, че те нямаха Нов завет; те използваха Стария завет, за да служат с Божиите цели на учениците и да им разкриват настоящата истина. Те им тълкуваха сенките, преобразите, метафорите и притчите на Стария завет чрез Духа и показваха настоящото им приложение и уместност.

Това е, което се има предвид с израза „апостолска доктрина“. Интелектуалците не могат да научат това в библейските училища. Това е прясната Манна от небето като Излизащото Слово, от което човек се нуждае за ежедневния си живот. Човек не може да живее само с естествена храна.

Исус каза на дявола в Своето изкушение:

„А Той му отговори и каза: „Писано е: ‘Човек няма да живее само с хляб, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста’“.

(Матей 4:4) NKJV

Ние се нуждаем от истински апостоли днес или в противен случай ще пропуснем апостолската доктрина.

Тези две писания, едното в Стария, а другото в Новия завет са от голямо значение. Апостол Петър, бивайки самият той юдеин, тълкува апостолски Божието Слово дадено на Мойсей под закона като го прилага за новозаветните вярващи в Христос.

Забележете, че словото дадено на Мойсей е вечно, но и условно.

„Ако вие наистина ... тогава ще ви направя ...

(Изход 19:5)

Петър казва на Църквата:

„Но вие сте избрано поколение, царско свещенство и свят народ“.

(1 Петрово 2:9) NKJV

Няма условие за това писание в Новия завет освен да имаме вяра.

Трябва да се зададе въпроса:

Петър или апостолите вярваха ли в заместването на юдеите и естествения Израел с Църквата като тълкуваха старозаветното писание, което беше дадено изключително за Израел тогава, а сега го прилагаха за вярващата новозаветна Църква?

Ако беше така, това щеше да направи Петър първият прилагащ „теологията на заместването“, както някои си съчиняват такъв начин на мислене. Но това не може да е така, защото действията на Петър, както ще видим в Новия завет, са противни на това мнение.

Дори апостол Павел заяви на филипяните, че той е израилтянин от племето на Вениамин и е обрязан в осмия ден, но сега счита всичко това за безполезно, за да се намери в Христос.

Какво имаше в предвид Йоан Кръстител като казваше на фарисеите, които идваха да се кръщават?

Божият Израел

„Затова принасяйте плодове достойни за покаяние, и не започвайте да си казвате, че Авраам е ваш баща: защото казвам ви, че Бог може да издигне от тези камъни деца на Авраам“.

(Лука 3:8) NKJV

Толкова радикален беше Новия завет, че Петър, юдеин, трябваше да има едно много радикално видение, три пъти, преди Бог да може да го убеди и да го използва да отиде в дома на Корнилий, езичник, и да сподели Евангелието с неговото семейство.

След това, за да се усложнят допълнително нещата, докато говореше на тези гърци в дома на Корнилий, Святия Дух слезе върху необрязаните езичници точно както върху 120^{те} юдеи в горницата! Това беше проблематично поради пророчеството на Йоил в Стария завет, което заявяваше, че изливането на Святия Дух беше белег, че Бог е посред Израел.

Същия този Петър заяви на деня на Петдесетница, че пророчеството на Йоил беше изпълнено, когато заяви за събитието: „това е, което е казано от пророк Йоил“. Но това усложни нещата за Петър, защото той знаеше, че Йоил говори изключително за свещениците и народа на Израел и за Божия Дом.

Пророк Йоил:

„И ще познаете, че Аз [съм] сред Израел, и [че] Аз [съм] ГОСПОД вашия Бог, и няма друг: и народа Ми никога няма да се посрами. А след това ще изля Духа Си върху всяка плът; и синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, старците ви ще събвуват сънища, младите ви ще виждат видения. И също и върху слугите и върху слугините ще изливам Духа Си в онези дни“.

(Йоил 2:27-29) NKJV

На деня на Петдесетница това се изпълни. Петър се изправи с единадесетте и смело заяви, че изливането е доказателството, че Бог е посред Израел. Те нямаха проблем да тълкуват изливането като пророческото слово на Йоил. Въпреки, че тези хора, които бяха на празника на деня на Петдесетница бяха от различни народи, всички те бяха обрязани и спазващи закона хора. Всички те бяха юдейски прозелити и следователно бяха Израел.

Но в книгата Деяния, глава десета, Бог изля Духа Си и върху необрязаните езичници. Според пророчеството на Йоил и тълкуванието на Петър, това означава, че Бог третираше вярващите юдеи и невярващите езичници като Израел. Петър отиде дори по-нататък като кръсти необрязаните вярващи с езически произход.

По-късно дойдоха юдейски вярващи от Ерусалим и казаха на Павел и на Варнава в Антиохия, че ако езическите вярващи не се обрежат и не спазват закона, не могат да бъдат спасени. След разгорещен дебат, Църквата в Антиохия изпрати Павел и Варнава в Ерусалим, за да получат яснота за този много важен въпрос.

Апостолите и старейшините в Ерусалим ги приеха и изслушаха докладите на Петър и на Павел. Апостол Яков, брата на Исус, ръководеше събранието.

На този първи изцяло юдейски апостолски съвет в Ерусалим, в Деяния 15, апостолският съвет искаше да знае следното:

Защо Павел не обрязва езическите вярващи?

Защо Петър е ходил в дома на Корнилий?

Защо ги е кръстил?

Въпроса, пред който те се изправиха беше решаващ за Църквата в онези дни, както и за нас днес. Спасението чрез Месията включваше ли и езичниците и ако е така, трябваше ли те също да станат юдеи чрез обрязване и спазване на закона?

Важно е да разберем тяхната загриженост. През целия Стар завет, всички Божии обещания относно спасението, бяха винаги насочвани към Авраам, Исаак, Яков, Израел, Ханаан – обещаната земя, Храма, престола на Давид – Сион, Ерусалим, и т.н.

Месията дойде при тази нация Израел в изпълнението на времето. Той беше юдеин по плът и също така обрязан на осмия ден според закона. Той ходеше и служеше в обещаната земя.

Много от пророчествата в Стария завет относно края на века са свързани с нацията Израел. Ако не е така, как трябва да тълкуваме Божието Слово в Новия завет относно Израел?

Ако е така, тогава тези обещания трябва да се разбират като приложими единствено за естественото потомство на Авраам, и естествената юдейска нация, и обещаната земя оттатък Йордан. Тогава всички вярващи трябва да се обрежат и да станат част от този Израел и да изискват Божиите обещания относно Ханаан, като наследство.

Тогава последния храм с по-голямата слава, за който се говори от Агей, ще означава възстановен храм от тухли и хоросан в Ерусалим.

Помнете, че цялата Църква до тогава се състоеше само от израилтяните, естествените синове на Авраам, всички обрязани и живеещи в обещаната земя. Колко усложнена беше ситуацията, когато Бог прибавяше към Църквата Си не-юдейски вярващи и Той го направи по благодат чрез вяра, а не чрез действието на Закона и обрязването!

Въпросите, които те зададоха на това събрание бяха:

Може ли да бъде това?

Не трябва ли тези вярващи също да пазят Закона и особено да бъдат обрязани, за да станат част от Израел? Не е ли естествената юдейска нация, царската нация на Бог, която ще управлява света от естествената планина Сион, в изпълнението на времето. И нямали всички народи да дойдат при нея, за да бъдат благословени, както казва пророка? Много християни пътуват до Палестина днес, понеже те чувстват, че Палестина и Израел е, където ще бъде следващото движение на Бог.

Как тълкуваме следното обещание, и много подобни на него в Стария завет?

„Молете се за мира на Ерусалим: онези, които те обичат ще преуспяват“. Заради дома на ГОСПОДА нашия Бог ще търся доброто ти“

(Псалм 122: 6 и 9) NKJV

Този важен въпрос и много като него трябва да бъдат установени от Църквата в наши дни. Защото, ако не разпознаем сезона си, можем да бъдем разочаровани от остарели и неточни тълкувания. Това е, което се случи на първото апостолско събрание в Ерусалим. Те трябваше да открият Божието сърце по въпроса за юдеите и езичниците в Новозаветната епоха. Те знаеха Старозаветните управления на Израел и народите, но сега трябваше да отговорят на определени въпроси:

Кой е Божия Израел?

Има ли друг Сион и Ерусалим?

Кой е Дома на Давид?

Какво обещание и какъв град търсеше Авраам в Стария завет? Защо дори след като видя Ерусалим остана в шатрата си в обещаната земя и живееше там като чужденец?

„Чрез вяра той живя в земята на обещанието като [в] чужда страна, живеейки в шатри с Исаак и Яков, наследниците с него на същото обещание; понеже чакаше града, който имаше основи, чийто строител и създател [е] Бог“.

(Евреи 11:9-10) NKJV

Помнете, че Авраам видя Ерусалим, града на Мелхиседек в Битие четринадесета глава. Защо Авраам, бащата на вярата би се отнасял към обещаната земя и Ерусалим като нещо чуждо? Имаше ли в палатка му с Исаак и Яков, някакъв белег, че той знаеше, че има нещо повече от естествено обещание? Изглежда сякаш Авраам, бащата на вярата, знаеше, че има по-велика земя, град и нация и той продължаваше да се движи и да търси.

Знам, че звучи сякаш продължаваме да задаваме трудни въпроси, въпроси, които ни провокират да мислим и да молим за водителството на Святия Дух докато изследваме Писанията. Ние трябва да си задаваме честни въпроси, за да търсим истината по този много важен въпрос.

Ако Павел заявява, че не целия Израел е част от Израел, тогава трябва ли да разбираме, че той казва тука, че има две нации? Трябва да установим мястото и ролята на Израел, който е истинския Израел и мястото и на Израел, който всъщност не е Израел. Павел чрез това изявление заявява, че има две нации Израел, едната в плътта, а другата в Духа. Новия завет обновяване на Стария ли е, или наистина е Нов завет?

Спасението чрез вяра заменя ли Закона и всички пророчески обещания към естествената нация, или вярата и благодатта са прибавени към него? Сега два начина за спасение ли има; единия чрез Закона и пророците и обрязването за юдейските вярващи, а другия, чрез вяра по благодат за езическите нации? Могат ли езическите вярващи сега да четат и да изискват Старозаветните обещания?

На събранието в Ерусалим, за да дискутират този въпрос бяха апостолите и стареите, но Деяния 15:5 също заявява:

Но някои от сектата на фарисеите, които бяха повярвали станаха, казвайки: „Трябва да ги обрежем, и да [им] заповядаме да пазят Закона на Мойсей“.

Това беше проблема; тези вярващи фарисеи настояваха, че Закона на Мойсей трябва да се спазва и, че езическите вярващи трябва да се обрязват. Те очевидно вярваха, че за да бъдете спасени, трябва също да станете част от естествената нация, Израел.

Те доказаха своя аргумент от начина, по който Бог прибавяше към Своите хора под Стария завет. Мойсей трябваше да обреже двамата си сина родени от дъщерята на Йотор. Йотор беше мадиамския свещеник. По същия начин и Йосиф обряза двамата си сина, Ефрем и Манасий, от Асенета. Тя беше дъщерята на Потифар, свещеника на Илиопол. Дори Юда се ожени за Суя, ханаанка, която му роди три сина. По-късно се ожени за ханаанката, Тамар, от която се родиха Фарес и Зара (Битие 28).

Имаше дори един инцидент, при който Яков предложи целият дом на Емор, евеца (ханаанец) да се обреже и да се прибави към нацията на Израел. (Битие 34:15).

Ето как, в Старозаветната история, спасението идваше към народите. Ако искаха да бъдат включени в благословенията на Бог, те трябваше да се обрежат и да се присъединят към естествената нация, Израел.

Аргумента на вярващите фарисеи, в събранието в Ерусалим, потвърждава объркването в църквата относно Закона и благодатта сред някои от влиятелните лидери.

Те вярваха, че човек трябва да вярва в Исус Христос, но също трябва да стане и юдеин чрез обрязване и да спазва Старозаветните изисквания към естествения Израел.

Не е ли това същото нещо, което продължава в църквата днес, прибавяйки Закона към благодатта? Хората сега дори казват, че преследват своите юдейски корени. Често се чудя защо Исус никога не наричаше Себе Си юдеин, а Човешкия Син.

А Павел предупреди християнските вярващи в Коринт:

„Затова, от сега нататък, ние не гледаме никого според плътта. Въпреки че сме познавали Христос по плът, все пак сега вече не Го познаваме така“.

(2 Коринтяни 5:16) NKJV

Вярвам, че ако нямаме яснота за това, което Бог е отделил в онзи ден в Ерусалим, можем да открием цялото пророческо служение да бъде отведено в заблуда от легалистичен дух. Пророците могат да бъдат искрени и ревностни за Бог, но все пак да са в опасност от това да заблудят църквата. Можем да поставим товари върху Божиите хора, които дори юдейския народ не е можел да носи.

Това нещо кой е Божия Израел, е решаващо за разбирането на есхатологията (неща относно края). Чувал съм много хора да казват, че Израел е стрелката на Божия часовник на последното време и гледайки Израел ние можем да разберем белезите на времената. Аз вярвам, че това е абсолютно вярно, но:

Въпроса, който задавам е: Кой Израел, естествения или духовния?

Ако се фокусираме на погрешната нация, град и храм, можем да бъдем в опасност от това да не изтълкуваме правилно какво става и да се фокусираме на плътта, а не на духа.

Не бъдете прекалено изненадани, когато уважавани пророци се борят да разберат този въпрос и бъркат естественото и духовното в този много важен въпрос. Дори съм забелязал как пророци, които са точни в духовни неща, са объркани относно есхатологията. Понеже не могат да идентифицират Израел.

Един добър пример за трудността на този въпрос се случил в историята на Израел през 70 г.сл.Хр. Римските армии приближавали Ерусалим. Имало два пророчески гласа говорещи на хората в Ерусалим. Помнете, че по-голямата част от църквата се състоеше от юдеи живеещи в Ерусалим.

Единия глас напомнял на хората, че Бог никога няма да унищожи Града и Храма. Те използвали Старозаветните обещания на Закона и пророците, за да убедят хората, че трябва просто да се молят за мира, протекцията и просперитета на Ерусалим и тогава ще имат мир и ще бъдат запазени и процъфтяващи.

Много израилтяни повярвали на тези пророци, понеже те използвали Старозаветните писания, за да ги убедят. За жалост повече от един милион, които се подчинили на пророците измрели в града по най-отвратителния и жесток начин. Но имало една група израилтяни, които не послушали тези пророци на онези дни. Те

избягали в планините, когато видели Ерусалим обграден от армии и чули за войни и слухове за войни. Нито един от тези израилтяни не умрял.

Моя въпрос към Бог беше: Лъжеше ли псалмиста, когато каза, че трябва да се молим за мира на Ерусалим, защото в неговия мир и преуспяване и ние ще преуспяваме?

Тогава Бог ми говори и ми каза, че Неговото Слово винаги е истинно и не може да се промени, но приложението му може да се промени. Той ми каза, че нищо не се е случило на Неговия град и на Неговия храм през 70 г. сл. Хр.

Неговия Град се е подчинил на гласа Му и Неговата Църква, Нация, Град и Храм се отделили от Ерусалим и имали мир и протекция, точно както е записал псалмиста за нас.

Имаме още един добър пример по този въпрос в Стария завет.

Самуил, който съди Израел в продължение на 40 години беше объркан по отношение на Давид. Този, чиито думи никога не падаха на земята неизпълнени, сега не можеше да намери Божия цар сред синовете на Есей. Самуил, гледач, не можеше да види преместването от Саул към Давид, от естественото към духовното и от външния ръст към невидимото сърце.

Може ли това да е, понеже е бил под неправилното управление на цар Саул толкова дълго, това да е заразило пророка? Може ли да е, понеже духа на страх на Саул му е повлиял?

Никога не съм си мислел, че някога ще чета следващите думи относно Самуил, сочещи присъствието на страх в сърцето му:

„А Самуил каза, как да одита? Ако Саул чуе за това ще ме убие“.

(1 Царе 16:2)

Самуил каза на Бог, че не може да се покори на словото Му, защото ако Саул чуе за това ще го убие. И Бог каза на Самуил да вземе жертва и да каже на старейшините във Витлеем, че идва, за да жертва на Господа.

Какво да кажем за този настоящ сезон? Възможно ли е „старите пророци“ от предишния сезон да са заразили разбирането ни за есхатологията и настоящата истина чрез техния страх от бъдещето?

Удивен съм да видя как точни пророци от харизматичния сезон и дори от този апостолски сезон са заразени от страх. Те очакват световна катастрофа и по този начин позволяват на страха да сграбчи сърцата им, и в резултат на това търсят начин да избягат.

Разбира се, света ще става все по-тъмен, но ние не сме от света, че да се страхуваме, защото в Исаия 60 е заявено, че върху нас ще осияе славата на Господа.

Пророк Исаия:

„Стани, свети, защото светлината ти дойде и славата на Господа изгря върху теб. Защото ето тъмнина ще покрие земята и гъст мрак народите; но Господ ще изгрее върху тебе“.

(Исаия 60:1-2) NKJV

Давид казва:

Божият Израел

„Хиляда могат да падат до теб и десет хиляди от дясната ти страна, но няма да се приближи до тебе, само с очите си ще гледаш и ще видиш възмездието на нечестивите“.

(Псалм 91:7-8) NKJV

Пророк Малахия го казва по следния начин:

„Защото, ето, денят идва, горящ като пещ, и всичките горделиви, да, всички, които постъпват злонамерено ще бъдат като плява. И денят, който идва ще ги изгори“, казва ГОСПОД на войнствата. „Няма да им остави нито корен нито клон“.

(Малахия 4:1) NKJV

„Но на вас, които се страхувате от името Ми ще изгрее Слънцето на Правдата с изцеление в крилете си; и ще излезете и ще се угоите като хранени телета“.

(Малахия 4:2) NKJV

Павел казва:

А относно времената и сезоните, братя, нямате нужда да ви пиша. Защото сами вие знаете отлично, че деня на Господа ще дойде като крадец през нощта. Защото, когато казват: „Мир и безопасност!“ тогава внезапно унищожение идва върху тях, както болките върху раждаща жена. И няма да избягат. Но вие, братя, не сте в тъмнина, че този Ден да ви погълне като крадец. Вие всички сте синове на светлината и синове на деня. Ние не сме от нощта, нито сме от тъмнината“.

(1 Солунци 5:1-3) NKJV

Благодаря на Бога, че има една Давидова група, която всеки ден яде прясна манна и присъствен хляб от присъствието на Господа; хора, които живеят зад завесата. Те са движени от Духа и от Божието Слово, а не от светската медия и от страха от човека. Те са като слугата на Господа, за който се говори в Исаия глава единадесета.

„Насладата му [е] в страха от ГОСПОДА, и Той няма да съди според това, което вижда с очите Си, нито ще решава според това, което чува с ушите Си;“

(Исаия 11:3) NKJV

Поради разгорещения спор на събранието в Ерусалим, апостолите и стареите имаха друго събрание. Те не допуснаха фарисеите там.

Това събрание е това, което често се споменава като първия апостолски съвет.

„След това апостолите и стареите се събраха да разгледат въпроса ... имаше голям спор“.

(Деяния 15:6-7)

Така че, дори сред апостолите и стареите имаше несъгласие. Вярвам, че фарисеите и собствената им юдейска култура им бяха повлияли.

Петър се изправи и свидетелства какво беше направил Бог сред езичниците, как повярваха те и как Бог ги кръсти със Святия Дух; точно както и тях. Той завършва със следното изявление:

„И така Бог, Който познава сърцето, ги призна като им даде Святия Дух, точно като [направи] и с нас, и не направи никаква разлика между нас и тях, очиствайки сърцата им чрез вяра. И така сега, защо изпитвате Бог, като поставяте бреме върху врата на учениците, което нито бащите ни нито ние можехме да носим? Но ние вярваме, че чрез благодатта на Господ Исус Христос ще се спасим по същия начин както и те“.

(Деяния 5:9-11) NKJV

Свидетелството на Петър е много важно, защото той беше този, който имаше големи проблеми в началото да разбере „юдео-езическата“ ситуация. Той беше първия, който прескочи културната бариера към не-юдеите. Неговото изявление към апостолския съвет може да се обобщи по следния начин:

а) Бог познава сърцата:

Тук Петър заявява, че спасението е работа на сърцето. Бог ги призна като им даде Святия Дух.

Спомнете си, че пророк Йоиил каза, че Святия Дух се дава като белег, че Бог е посред Своите хора Израел и показва кои са синовете Му и дъщерите Му, като излива Духа Си върху тях. Това е точно това, което Бог каза на Самуил, преди стотици години, когато го изпрати в къщата на Есей.

„Не гледай на външния изглед, понеже Бог гледа сърцето“.

(1 Царе 16:7)

б) Бог не направи разлика между юдеи и езичници: В Новия завет, Бог не вижда юдеи или гърци, а един нов човек. Ние правилно можем да попитаме: Обрязването и Закона, или сърцето е това, което ни квалифицира в Божиите очи, за да бъдем наречени Божия Израел?

„И така сега, защо изпитвате Бог като поставяте товар на врата на учениците?“

Петър нарича тези езически вярващи, ученици. Той предупреждава събранието да не изпитват Бог, като поставят под съмнение начина, по който Той действа и кого нарича Израел.

„Но ние вярваме, че чрез благодатта на Господ Исус Христос ще се спасим по същия начин както и те“.

в) Той заявява, че няма два отделни начина за спасение, единия за юдеите, а другия за езичниците. По благодат чрез вяра и юдейските и езическите вярващи са спасени.

Аз вярвам, че е много важно за нас днес да разберем, че това, което Петър каза, е в съгласие с това, което апостол Павел каза във всичките си писания. И юдеите и не-

юдеите имат нужда от спасение. Без Христос няма значение дали си юдеин или не. Ти си грешник нуждаещ се от спасение.

Операционната система на Стария завет:

Сега, Стария завет оперираше различно. Бог се отнасяше към цялата нация на Израел по различен начин от другите нации. Ние знаме, че те бяха грешници, невярващи хора, бунтуващи се срещу Божието Слово. Все пак Бог ги избави от робството в Египет. Това спасение не промени сърцата им. Те сега бяха спасени грешници от Египет, но все още роби на греха!

Чуйте как Павел описва тази нация Израел, която беше спасена от Египет:

„При това, братя, не искам да не знаете, че всичките ни бащи са били под облака, всички са минали през морето, всички са кръстени в Мойсей в облака и в морето, всички ядоха една и съща духовна храна, и всички пиха едно и също духовно питие. Защото те пиха от духовната Канара, която ги следваше, и тази Канара беше Христос. Но в повечето от тях Бог не благоволи, защото [телата им] бяха разпръснати в пустинята. Сега, тези неща станаха наши примери, с намерението да не желаем страстно зли неща както тях. И да не ставаме идолопоклонници каквито [бяха] някои от тях. Както е писано: „Народа седна да яде и да пие, и станаха да играят“. Нито да извършваме сексуална неморалност, както някои от тях, и в един ден паднаха двадесет и три хиляди; нито да се оплакваме, както и някои от тях се оплакваха, и бяха унищожени от унищожителя. А всички тези неща им се случиха като примери, и бяха написани за предупреждение на нас, върху които са дошли краищата на вековете“.

(1 Коринтяни 10:1-11) NKJV

Павел продължава като казва:

„Ние [които сме] юдеи по природа, а не грешници от езичниците, знаейки, че човек не се оправдава чрез делата на закона, а чрез вяра в Исус Христос, дори ние повярвахме в Христос Исус, за да можем да бъдем оправдани чрез вяра в Христос, а не чрез делата на закона; защото чрез делата на закона никоя плът няма да се оправдае“.

(Галатяни 2:15-16) NKJV

Това ни води до следния въпрос:

Има ли разлика между естествения Израел на Стария завет и естествения Израел на Новия завет?

Това е важен въпрос, понеже видяхме как тази грешна нация извика за Божиите обещания и беше спасена от техните врагове и беше благословена.

Божият Израел

Може ли естествения, невярващ Израел, в това настоящо време все пак да изиска Старозаветните обещания дадени на бащите им? Или тези обещания на Бог са да само в Христос? Оперира ли Стария завет все още по същия начин след Кръста и въвеждането на Новия завет?

Трябва да бъде зададен въпроса:

Кръста на Христос само върху езическите нации ли повлия или и върху юдейската нация?

Може да е от помощ да се разгледат и следните въпроси:

До кого беше изпратен Божия Син, Месията?

Идването Му за народите ли беше или за естествения Израел, или за двете страни?

Новия завет е пълен с изявления, че Той първо дойде предимно за естествения Израел.

„Той дойде при своите Си...“

(Йоан 1:11) NKJV

Сам Исус каза:

„А Той отговори и каза: Аз не съм изпратен освен при изгубените овце на дома на Израел“.

(Матей 15:24) NKJV

Неговия апостолски мандат към дванадесетте беше:

„Но ще приемете сила, когато Святия Дух дойде върху вас; и ще бъдете свидетели за Мен в Ерусалим, и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята“.

(Деяния 1:8) NKJV

Първо е естественото и след това духовното:

Този принцип се вижда през цялата Библия. Бог винаги, както Павел правилно пише, започва първо с естественото и след това с духовното:

„Сее се естествено тяло, възкръсва духовно тяло. Има естествено тяло, има и духовно тяло. И така е и писано: „Първия човек Адам стана жива душа“. Последния Адам [стана] животворящ дух. Обаче, духовното не е първо, а естественото, и след това духовното“.

(1 Коринтяни 15:44-46) NKJV

По време на апостолското събрание в Ерусалим, Ерусалим и юдейския храм все още стояха и левитския ред със своя първосвещеник все още действаше. Това означава, че ежедневните жертви, и всички празници все още бяха в пълно действие. Въпреки че това нещо беше невалидно, остаряло и неточно, И ПРЕДСТОЕШЕ ДА БЪДЕ ОТМЕНЕНО, все пак то още функционираше.

Божият Израел

„В това, че казва: „Нов [завет]“, Той направи първият излязъл от употреба. А това, което е излязло от употреба и остаряло е готово да изчезне“.

(Евреи 8:13) NKJV

Само тридесет години след това събрание града беше унищожен, първосвещеника и свещениците бяха убити, а храма беше изгорен и изравнен със земята, точно както Исус им каза в Матей 24:

„Истина ви казвам, това поколение по никакъв начин няма да премине докато всички тези неща не се случат“.

(Матей 24:34) NKJV

Със сигурност без Ерусалим, храма, първосвещеника, левитското свещенство и ежедневните жертви, закона не можеше да се спазва. Кой щеше да убива жертвите, да поръсва кръвта и да прави изкупление, за да покрива греховете на невярващите и бунтовни, естествени юдеи?

Ще се върне ли някога отново Бог след Голгота към сенките на Христос, и от Христос, реалността, същността, Духа, да се премести отново към сенките, сградите, кръвта на животните, и плътта?

„Така че, нека никой да не ви осъжда за храна или за питие, или относно някой празник или новолуние или събота, които са сянка на идните неща, а същността е Христос“.

(Колосяни 2:16-17) NKJV

„Така че, не позволявайте на никой да ви осъжда за това, което ядете или пиете, или за това, че не празнувате определени святи дни или церемонии на новолуния или съботи. Защото тези неща са само сянка на идващата реалност. А самия Христос е тази реалност“.

(Колосяни 2:16-17) New Living Translation

„Защото закона имайки сянка на добрите неща, които щяха да дойдат, [а] не самия образ на нещата, никога не може с тези жертви, които те принасят постоянно година след година, да направи посетителите в следствие на това свършени“.

(Евреи 10:1) KJV

Апостол Яков беше този, който след като изслуша Петър, потвърди това, което беше казано от него, като цитира и изтълкува пророческото слово на пророк Амос. Той цитира глава девета, където Бог обявява едно удивително пророческо слово чрез Амос. Бог говори по въпроса за Яков и Израел и изпълнението на времето.

Той задава един въпрос на Израел в Амос 9:7:

„Не [сте] ли вие като хората от Етиопия за Мен, О деца на Израел?“ казва ГОСПОД. „Не изведох ли Израел от

египетската земя, филистимците от Кафтор, и сирийците от Кир?

Ние знаем, че Авраам беше халдеец от Ур във Вавилония. Синовете на Йосиф, Ефрем и Манасий бяха родени от египетска майка, Асенета, дъщеря на свещеник. Имаше също и Тамар и Раав, блудницата. И двете бяха ханаанки.

Какво да кажем за моавката Рут, бабата на цар Давид?

Тези и други бяха включени от народите в родословието на Израел и на Месията. Основата на тяхното включване беше вяра, но децата им трябваше да се обрежат и се очакваше да спазват Закона.

Така че, виждаме, че дори естествения Израел в началото беше призван от различни нации.

В същност, Авраам, както споменахме, не беше юдеин не беше обрязан, когато Бог го призова и го обяви за праведен. Авраам беше мъж на вяра, който живя около 430 години преди закона на Мойсей да бъде даден.

Закона беше прибавен стотици години след обещанията, които Бог даде на Авраам и за неговото Потомство. Следователно, закона на Мойсей, след като изпълни целта си, дойде до завършека си. Павел казва, че той беше прибавен поради престъпленията, докато дойде Потомството (Галатяни 4:19).

Павел продължава казвайки, че закона унищожава или прави невалидни обещанията и завета, който Бог е направил и потвърдил на Авраам отпреди, в Христос. Закона не замества тези обещания. Христос, Потомъка е изтеклия срок на годност на Мойсеевия закон.

Всички обещания на Авраам са направени към вярващия, но необрязан халдеец (Римляни 4:10).

Така че, преди да има естествена нация Израел, е имало необрязан баща на вярата. Бог е направил всички обещания на Авраам и на Потомъка му.

Въпроса, който Бог питаше Израел чрез пророк Амос беше следният:

Какво ви прави толкова специални?

Точно както ви изведох от Египет, също така изведох и други нации от други места.

Някъде в Стария завет Бог каза на Израел, че Той ги завежда в Ханаанската земя не защото Израел са по-праведни от тях, а поради обещанията направени на Авраам и на Потомъка му.

Потомъка на Авраам:

Принудени сме да се върнем към въпроса: Кой е Потомъка на Авраам?

Павел заяви, че Потомъка на Авраам, на когото бяха направени всички обещания беше в единствено число, а не в множествено число.

Павел продължава, за да каже, че този Потомък в единствено число е Христос.

„А обещанията бяха направени към Авраам и към Потомъка му. Не казва, „И на потомците“, като за мнозина, а като за един, „И на Потомъка ти“, който е Христос“.

(Галатяни 3:16) NKJV

Божият Израел

„Но преди да дойде вярата, ние бяхме пазени от закона, пазени за вярата, която щеше да се разкрие след това“.

(Галатяни 3:25) NKJV

Христос е ключа за разбиране на нацията на Бог и на Божието царство.

Все още мога да си спомня 1974 година в теологичния колеж, лектора, който ни каза: „Проповядването ви трябва да бъде Христоцентрирано“. По това време, не разбирах напълно какво имаше предвид той. Има толкова много теми в Стария и Новия завет и да се проповядва само Христос щеше да бъде трудно.

Но сега, 37 години по-късно и след като съм проповядвал хиляди послания мисля, че започвам да разбирам какво е имал в предвид.

Христос е посланието и темата на Божието Слово. В същност, Христос е Словото.

„В началото беше Словото, и Словото беше с Бог, и Словото беше Бог. И Словото стана плът и обитаваше между нас, и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Татко, пълно с благодат и истина“.

(Йоан 1:1, 14) NKJV

Исус в Неговото пост-възкресенско явяване, когато не можеха да повярват, че беше Той, се показва на учениците Си от Закона и пророците. Той им разкри Христос от Стария Завет.

„И започвайки с Мойсей и всичките пророци, Той им разясни във всичките Писания нещата относно Него“.

Христос, Потомъка, е Ключа за разбиране на Божия Израел.

Бог винаги е имал една нация и един народ. В Стария завет това беше естествен народ, обрязани и произлизащи от чреслата на един човек, Авраам. Те живееха на едно общо географско място, което им беше обещано. Някои угаждаха на Бог, но повечето не. Главната им цел беше да донесат обещания Потомък на земята, който щеше да спаси човечеството от греха и смъртта и да примири човека с Бога и с Неговата първоначална цел. Този Потомък беше обещан на Ева, Авраам и Давид. Този потомък щеше да победи дявола само като му смаже главата. Той щеше да донесе благословения за всички народи и щеше да седне на Давидовия трон и да управлява народите в справедливост и истина. Да, Той щеше да установи Божието Царство завинаги. Потомъка щеше да стане първородният от група хора и свята нация, която щеше да напълни земята с Неговия образ, подобие и слава. В същност, Той иска група от първородни.

„Увеличаването на [Неговото] управление и на мира [Няма да има] край, върху престола на Давид и върху царството Му, за да го нареди и установи със съд и справедливост от тогава нататък, дори завинаги. Ревността на ГОСПОДА на войнствата ще извърши това“.

(Исая 9:7) NKJV

Едно ново Създание, един нов човек!
Новия завет чрез Христос събори средната стена на разделяне между юдеите и езициците.

„Защото Самият Той е нашия мир, Който направи двата едно, и събори средната стена на разделение“.

(Ефесяни 2:14) KJV

Бог, винаги и все още, има само една свята нация, но състава и определението за това кои са те и тяхното географско място са се променили драматично. Сега това са хора, които Му угаждат и споделят Неговата природа и ходят чрез вяра, а не чрез виждане. Те повече не са една малка нация разположена в една малка географска област в Близкия Изток. Тази нация се състои от управляващи хора, които покриват цялата земя; и земята и народите са им обещани. Те са управници с Бог и човека. Те са наследници на Бог и сънаследници с Христос Исус.

Истинския Израел:

Тази нация изпълнява описанието, което Исус даде за един израилтянин, Натанаил:

„Ето един истински израилтянин...“

(Йоан 1:47) NKJV

Този комплимент на Исус към един израилтянин беше също така и обвинение срещу останалите, които бяха обрязани и се хвалеха, че бяха Израел; те носеха името, но не и начина на живот или природата. Изглежда, че Исус искаше онези, които Го слушаха да разберат, че Той познаваше истинското от фалшивото.

Израел, за Него, беше свързан със сърцето!

„Истинския Израел“ е това, което Павел нарича „Божия Израел“. Павел направи много радикално изявление относно Израел, когато писа до Църквата в Рим:

„Защото не [са] всички Израел, които са от Израел“.

(Римляни 9:6) NKJV

Може да се зададе въпроса:

За какъв Израел говори Павел? Не е ли целия Израел, Израел? Как може някой да е Израел и въпреки това да не е част от Израел? Ако сте от потомците на Авраам и сте обрязани, тогава със сигурност се квалифицирате да сте юдеи и да сте от Израел?

Може ли да има друго измерение и по-висшо приложение на обрязването и името Израел от това на естествения и на плътския?

Библията говори за обрязване на сърцето, нация, в която всички са обрязани, мъже и жени, юдеи и гърци, роби и свободни. Павел нарича това отстраняването на грешната плът. Новозаветното обрязване се премества от сянката (плътта) към сърцето, и от естественото към духовното.

Един ден при един кладенец Исус говори с една самарянка, която каза, че те се покланят на тази планина, а юдеите се покланят в Ерусалим.

Божият Израел

„Бащите ни са се покланяли на тази планина, а вие [юдеите] казвате, че в Ерусалим е мястото, където трябва да се покланя човек“.

Исус ѝ каза: „Жено, вярвай Ми, идва часът, когато нито на тази планина, нито в Ерусалим ще се покланяте на Татко. Но идва часът, и сега е, когато истинските поклонници ще се покланят на Татко в дух и истина; защото Татко търси такива да Му се покланят. Бог [е] Дух, и онези, които Му се покланят трябва да се покланят в дух и в истина.

(Йоан 4:20-23) NKJV

Ако обрязването в Новия завет се премества от плътта към сърцето, тогава със сигурност Божиите хора в Христос, също се преместват от плътта към сърцето (духа).

Какво да кажем за Ерусалим, храма и наследството?

Защото Новия завет ни казва ясно, че те всички са били сенки на една по-голяма реалност в Духа. Павел, на когото беше разкрито служението на Христос ни дава повече прозрение по този въпрос чрез много писания.

Ето само няколко:

„Но юдеин [е] този, който е такъв вътрешно; и обрязване [е това], което е в сърцето, в духа, [а] не в буквата; чиято похвала не [е] от хората, а от Бога“.

(Римляни 2:29) KJV

„Защото в Христос Исус нито обрязването нито необрязването е от някаква полза, а новото създание“.

(Галатяни 6:15) NKJV

„Защото ние сме обрязаните, които се покланяме на Бог в духа, и се радваме в Христос Исус, и не се доверяваме на плътта“.

(Филипяни 3:3) NKJV

„В Когото също сте обрязани с обрязването извършено без ръце, в събличането на тялото на греховете, на плътта чрез обрязването на Христос“.

(Колосяни 2:11) KJV

„Където няма нито грък нито юдеин, обрязване или необрязване, варварин, скит, роб [нито] свободен: но Христос [е] всичко, и във всички“.

(Колосяни 3:11) KJV

„Защото в Христос Исус нито обрязването нито необрязването е от полза, а новото създание. И на всички, които ходят според това правило, мир и милост да [бъде] върху тях, и върху Божия Израел“.

(Галатяни 6:15-16) NKJV

Съюза „и“ е гръцката дума „кай“. Тя се превежда главно „и“ на английски. Но „кай“ също така означава „дори“ и „наистина“ (Strong # 2532)

„Нека Божия мир и милост да бъдат върху всички, които живеят според този принцип; те са новите хора на Бог“.

(NTL)

Павел се опитва да ни каже, че в Христос не е важно дали си юдеин или езичник, обрязан или необрязан, но това, което е важно е, че сте ново създание. Върху това ново създание почиват благословенията на Бог, защото те са наистина Божия Израел.

Това Ново Създание в Христос е Божия Израел!

Тази истина не е нова; тя винаги е прокламирана чрез пророците през вековете, но сега е разкрита. Бог каза на Мойсей, че земята принадлежи на Него (Изход 19:6). Давид в своя Месиански псалм каза, че краищата на земята и народите принадлежат на Христос. (Псалм 2:8-9; 25:1)

Двата града:

Това ново създание, юдеи и езичници, намират своята идентичност в Христос Месията. Тя повече не е основана на националност, пол или обществено положение.

Павел говори за естествения Ерусалим, който съществуваше по неговото време и за горния Ерусалим. Той казва, че естествения Ерусалим е в робство с децата си. Но горния Ерусалим е свободен и е Майката на всички нас.

„Защото тази Агар е планината Синай в Арабия, и съответства на сегашния Ерусалим, и е в робство с децата си“.

(Галатяни 4:27) NKJV

Трябва да прочетем внимателно какво казва Павел.

Той заявява, че Агар представлява планината Синай в Арабия. (Сега ние знаем, че Синай е, където естествения Израел получи закона на Мойсей).

После заявява, че Агар съответства на естествения Ерусалим и е в робство както Агар и Исмаил.

Само горния Ерусалим е свободен.

Павел загатва, че има два града Ерусалим, единия отдолу, а другият отгоре. Две нации живеят в тези два града. Долния Израел съответства на плътта и представлява слуги и роби. Павел казва, че той съответства на наложницата на Авраам, Агар, която му даде потомък, Исмаил, но не по обещанието. Горния Израел са истинските Божии синове и Му угаждат чрез вярата си и покорството си. Те са синове на свобода, вяра и обещание и съответстват на Исаак.

Но трябва да прочетем внимателно отново какво пише Павел на Църквата в Галатия, понеже мнозина са пропуснали това много важно разяснение за тайната на Христос, Църквата и естествения Израел.

„Защото е писано, че Авраам имаше двама сина: единият от наложницата, другият от свободната. Но този, [който беше]

Божият Израел

от наложницата беше роден по плът, а този от свободната по обещание, които неща са символични. Защото това са двата завета: единият от планината Синай, който ражда робство, която е Агар.

Павел казва, че Агар представлява Стария завет и Закона.

„...защото тази Агар е планината Синай в Арабия, и съответства на сегашния Ерусалим, и е в робство с децата си – а горния Ерусалим е свободен, който е майката на всички нас“. Защото е писано: „Радвай се, О неплодна, [Ти], която не раждаш! Избухни и извикай, ти, която си в родилни болки! Защото изоставената има много повече деца от тази, която има съпруг“. Сега ние, братя, както [беше] Исаак, сме деца на обещание. Но, както родения според плътта тогава преследваше този, [който беше роден] според Духа, така [е] и сега. Въпреки това какво казва Писанието? „Изгони наложницата и сина ѝ, защото сина на наложницата няма да бъде наследник със сина на свободната“. Така че, братя, ние не сме деца на наложницата, а на свободната.

(Галатяни 4:22-31)

Павел пише на гръцките вярващи в Галатия и им казва, че те са като Исаак, деца на обещанието, понеже са родени чрез Духа както Исаак. Той им казва, че те са деца на небесния Ерусалим.

За тях, като езичници това е било неразбираемо, понеже никой от тях никога не е претендирал да бъде част от Ерусалим и Израел, по никакъв начин.

Но това, което е удивително е начина, по който Павел, израилтянин от Венеаминовото племе, на когото принадлежеше естествения Ерусалим, включва себе си в своето писмо.

„...а горния Ерусалим е свободен, който е майката на всички нас...“

„Сега ние, братя, както Исаак [беше], сме деца на обещание. Така че тогава, братя, ние не сме деца на наложницата, а на свободната.

Павел заявява, че той, юдеина, и гръцките вярващи от Галатия принадлежат на небесния Ерусалим (не на долния) и също принадлежат на небесния Израел, Израел на Духа. Той казва, че горния Ерусалим е майката на онези, които са родени чрез духа както Исаак.

Може ли да се окаже, че сме търсили благословието и мира на погрешния град и народ?

Нека сериозно и честно да отговорим на въпроса:

Кои са потомството на Авраам, за което са направени всички обещания? Помнете (Галатяни 3:16), че Потомъка е Христос.

Помнете какво каза Бог за Авраам и за неговия Потомък.

Божият Израел

„Ще те направя велика нация; ще те благословя и ще направя велико името ти; и ще бъдеш благословение. Ще благословя онези, които те благославят, и ще прокълна онези, които те проклинат; и в тебе ще бъдат благословени всички семейства на земята“.

(Битие 12:2-3) NKJV

Библията е ясна на кого принадлежат обещанията:

на Авраам и на Потомъка му бяха направени обещанията. Той не казва: „И на потомците“, като за мнозина, а като за един: „И на Потомъка ти“, който е Христос“.

(Галатяни 3:16) NKJV

Разпознаване на Божия Израел:

Така че, да се молим за благословение и да търсим преуспяването на Потомъка на Авраам е да търсим преуспяване на горния Ерусалим. Вярвам, че това беше, което Давид имаше в ума си, когато написа Псалм 122:6 KJV.

Молете се за мира на Ерусалим: ще преуспяват онези, които те обичат.

Сега ние знаем, че преди Кръста имаше само един град. Но след Кръста на Христос, вечния град, Ерусалим, чийто мир трябва да търсим е горният.

Ако благославяме Авраам и неговия Потомък, Бог казва, че Той ще благослови нас, но който проклина Потомъка ще бъде проклет (Битие 12:2-5). Собствения ни мир и преуспяване като индивидуалности и народи силно зависи от това как се отнасяме към Божия град и нация.

Ние, които сме част от Западния свят, можем да сме в опасност от това да пропуснем Божието благословение и мир, ако продължаваме да бъркаме кой е Потомъка на Авраам и да гледаме и да търсим долния град, а не горния и да заместваме духовното с естественото.

Ако продължаваме да благославяме плътското, а пренебрегваме духовното, има сериозни последствия. Как се отнасяме към Неговата нация е как се отнасяме към Него! Неговата нация е зеницата на окото Му. Той е поставил Своята нация като царски хора, които имат ключа да благославят нациите на света. Сега не ме разбирайте погрешно, Авраамовия син по плът беше благословен от Бог. Бог го направи 12 племена, но те винаги бяха в опозиция на Исаак, сина на обещанието и Духа. Исаак, обаче, беше този, който беше наследника и получи всички обещания на Авраам. Знаем, че много хора гледат на естествената нация и казват, че те със сигурност са благословени от Бог по всеки начин. Финансово те контролират всичките главни финансови системи в света. В полето на науката те водят почти във всички аспекти. Всичко това е истина, но аз вярвам, че когато истинската нация на Бог дойде до зрялост ние ще видим и ще преживеем слава, каквато този свят никога не е виждал във всички аспекти на човешкия живот. Творението очаква Божиите синове да пораснат и да покажат славата

на техния Баща и Създател във всичко. Те носят отговора за всички главни световни кризи.

Аз не внушавам, че ние, така наречения Западен свят, трябва да се отнасяме към някоя нация неправилно или да бъдем пристрастни към някоя нация. Ние не трябва да отказваме да помагаме на никоя нация, която е потискана или е в нужда.

Използвам термина Западен свят за онези, които имат демократични управления и са гледани от останалата част от света като християнски ориентирани нации. Ние, в Запада, трябва действително да знаем кой е истинския Израел и Ерусалим.

Проблем е, ако така наречения Запад е объркан относно това кого да благославя. Ние можем да сме в опасност да благославяме, да търсим мира и да защитаваме погрешното потомство. Това може да означава, че преследваме Христос и се борим срещу Самия Бог, но да си мислим, че Му правим услуга.

Има хиляди хора в Близкия Изток, от палестинските и арабските потомци, които вярват в Христос. Те са новородени, кръстени и изпълнени със Святия Дух. Въпроса е чие потомство са те? Според Божието Слово те са Авраамовия потомък, Исаак, а не Исмаил. Как можем да защитаваме някой, който отхвърля Христос, ПОТОМЪКА, и нарушава основните човешки права на другите?

Аз вярвам, че след Голгота, Божия Израел не може да се определя от минали обозначени географски, културни и национални граници.

Новия завет е за Божия Израел:

Библията е ясна по този въпрос. Новия завет е за хора наречени Дома на Израел:

„Защото, ако този първи [завет] беше съвършен, тогава нямаше да се търси място за втори. Понеже намирайки недостатък в тях, Той казва: „Ето, идват дните, казва ГОСПОД, когато ще направя нов завет с Израилевия дом и с Юдовия дом... „Защото това [е] завета, който ще направя с Израилевия дом след онези дни, казва ГОСПОД: Ще поставя законите Си в ума им и ще ги напиша на сърцата им; и ще бъда техен Бог, и те ще бъдат Мой народ“.

(Евреи 8:7-8, 10) NKJV

Автора на Евреи цитира пророк Еремия (Вижте Еремия 31:31).

Бог нарича хората на Новия завет, Дома на Израел и на Юда!

Вярвам, че това е, което Павел е имал в предвид, когато говори за Божия Израел. Той казва, че онези, които са влезли в Новия завет, юдеи или езичници са дома на Израел. Новия завет е написан в сърцата и умовете на хора, и това отделя истинския Израел от естествения Израел.

Тези първи юдейски апостоли, старей и лидери на апостолското събрание в Ерусалим знаеха словото на пророк Еремия:

„Ето идват дните, казва Господ, когато ще направя нов завет с дома на Израел и с дома на Юда.... Но това ще бъде завета, който ще направя с дома на Израел;“

(Еремия 31:31 и 33).

Затова можем да разберем тяхната загриженост в този първи апостолски съвет. Те знаеха, че пророк Йойл е казал, че изливането на Святия Дух е белег, че Бог е посред Своя народ Израел, а сега Еремия потвърждава това казвайки, че Новия завет е с Дома на Израел.

Искайки езичниците да бъдат обрязани и да спазват Закона на Мойсей беше естествения начин да се отговори на езичниците, сега кръстени в Святия Дух и навлизащи в Новия завет. Ако Бог се отнасяше към езичниците както към Дома на Израел, тогава със сигурност те трябва да се присъединят към естествената нация на Израел!

Бог им показа чрез Своя Дух, че този Дом на Израел на Новия завет е ново създание. Повече няма юдеин или езичник, мъж или жена, роб или свободен, а нов човек в Христос.

Тази нация, както Йоан видя в Откровение, е от всяко племе, език и народ.

„И те пееха нова песен, казвайки: „Достоен Си да вземеш свитъка, и да отвориш печатите му; защото беше заклан, и ни изкупи за Бог чрез кръвта Си от всяко племе, език, народ и нация“.

(Откровение 5:9)

Първо Юда:

В книгата Откровение, са споменати дванадесетте племена на Израел. Във всяко едно от тези 12 племена има 12 хиляди, които са част от онези, които следват Агнето навсякъде, където отива (Откровение 7:12).

Това не е връщането към естествения Израел в последното време както мнозина са писали. Не, реда на тези племена не е като този на Стария завет. В това Откровение на 144,000, племето на Давид, потомъка на Христос, е поставено първо. Това ни посочва един по-висш ред на Израел. Те не са подредени според реда на естественото раждане, а според реда на Христос, Първородният.

Числото 12 е числото на управление. Това говори за царска власт. Разгледайте значението на числото 12 във връзка с принципа на управление:

12 часа управляват деня.

12 часа управляват нощта.

12 месеца управляват годината.

12 племена управляват Стария завет.

12 апостола управляват Новия завет.

12 Основи в Новия Ерусалим.

12 Порти в Новия Ерусалим.

24 старей около трона, 12+2.

24 разделения на управления в царството на Соломон.

Числото 12 е принципа на управление. Така че, Божият Израел е нация на управление в своята пълнота, 12 пъти по 12. Това не означава буквално 144,000 юдеи. Не, това символизира Божията свята нация в цялата ѝ пълнота.

Бивайки девственици, които не са се осквернили с жени не означава, че са мъже, които никога не са правили секс с жени. Тези 144,000 не са се осквернили с религиозни

духове и грях. Жените често са използвани в Стария завет като метафора за религиозни духове, измама и идолопоклонство – като Езавел и Готолия, които отклониха Израел в идолопоклонство.

Павел казва на вярващите в Коринт, че ги е представил на Христос като девица.

„Защото ревнувам за вас с божествена ревност. Понеже ви сгодих за един съпруг, за да мога да ви представя като чиста девица на Христос“.

(2 Коринтяни 11:2) NKJV

Идентификацията на тази нация е чрез Кръвта на Агнето и Божия Дух, и няма значение дали са били гърци или юдеи, мъже или жени, живеещи в Хон Конг, Нигерия, Либия, Ерусалим, Палестина или където и да е в света!

Ние можем да сме искрени и ревностни за Бог и Неговата нация и да сме добронамерени, но въпреки това да грешим. Спомнете си един човек на име Савел в Новия завет, който имаше голяма ревност за Бог и искаше да помогне на Бог да очисти Ерусалим от хората на Пътя. Той стигна до там, че взе писма от онези, които бяха пазители на Закона, за да преследва тези отстъпили юдеи, които той мислеше, че са изоставили Бог. Но в девета глава на книгата Деяния той се среща със Самия Господ, който му зададе един сериозен въпрос.

„Тогавя Савел, все още дишайки заплашване и убийство срещу учениците на Господа, отиде при главния свещеник и поиска писма от него до синагогите в Дамаск, така че ако намери някой, който е от Пътя, мъже или жени, да може да ги доведе вързани в Ерусалим. Като пътуваше той приближаваше Дамаск, и изведнъж светна светлина около него от небето. Тогавя той падна на земята, и чу глас, който му казваше: „Савле, Савле, защо Ме преследваш?“ А той каза: „Кой си Ти, Господи?“ тогавя Господ каза: „Аз съм Исус, когото ти преследваш. Трудно [е] за теб да риташ срещу остени“.

(Деяния 9:1-5)

Павел, в своята ревност за Бог беше объркан кого да защитава и кого да преследва. Той нямаше откровение и разпознаване кого да издига и да благославя, но доста скоро разбра.

Може ли Господ да е поставил преживяването по пътя за Дамаск заради Запада, ако си мислим, че сме представители на Бог и Му правим услуга като издигаме и защитаваме онези, които са от плътта и в същото време потискаме духовното, което е Потомъка на Авраам?

Не се ли опитва Той да ни каже, че трябва да бъдем внимателни кого искаме да издигаме и кого преследваме?

Ще открием ли като Павел, че е трудно да ритаме срещу остени?

Това погрешно поведение има сериозни последици. Ние не можем да продължаваме по този начин, и да си мислим, че правим услуга на Бог, или че няма да претърпим последиците!

Много нации са водили погрешни войни, и са защитавали безбожни системи в името на религията и на Бог.

Хитлер е един от тях. В своята безбожна лудост, той започнал да премахва юдеите в името на религията. И Църквата и нациите го подкрепили. Какъв срам, че една нация, в която Бог започнал реформацията е имала малък пророчески глас, за да спаси невинните юдеи. Това е неправда, която вика към небето, и всичко това в името на религията!

Колко дълго Бог в Своята велика милост ще толерира подтисничеството на цели нации поради объркването в Църквата? Тази грешка, не трябва да бъде слагана само пред вратата на правителствата на Западния свят, но трябва да бъде поставена пред Църквата и нейните пророци, които са направили малко, за да помогнат на своите правителства да разберат кой е Божия Израел, и кой трябва да бъде защитаван и благославян. Християнските нации трябва да знаят как да се отнасят към всички нации с достойнство, справедливост и уважение.

Не само, че сме пренебрегнали нашата роля като стражи, но също сме спомогнали за формулирането на неточни антихристически политики.

Аз съм християнин живеещ в Южна Африка. Израснал съм под системата на апартейда. На мнение съм, че като цяло Църквата в нашата нация беше тази, която оправдаваше системата на апартейда в името на религията. Повечето от хората в правителството тогава бяха изповядващи християнството, принадлежащи към реформираното семейство от църкви.

Аз вярвам, че Църквата трябва да бъде обвинена за това, което се случи в Южна Африка. Всички несправедливости бяха в името на Бог и на религията. Тъжното нещо беше, че ние използвахме Стария завет, за да оправдаваме расова дискриминация.

Аз съм израснал в общество, което обичаше Господа. Повечето от гражданите на нашия град ходеха на църква в неделя сутрин. Имаше един цветнокож човек от Кейп Таун, който често идваше да пее в нашата църква. Но той можеше да дойде само да представи своето нещо и след това трябваше да напусне църквата, защото не му беше позволено да общува с белите християни, поради расова класификация. Това не беше решението на пастора, понеже той наистина обичаше всички нации. Църковното старейшинство беше взело решението.

Благодаря на Бог, че се вразумихме. Това изискваше натиск от Западния свят, чрез всякакъв вид политически и финансови бойкоти. Най-накрая нашия президент, Г-н Де Клерк, под голям натиск, взе правилното решение да забрани политическата партия АНС и да започне прехода към истинска демократична Южна Африка. Той и кабинета му решиха да освободят Г-н Мандела и да преведат нашата нация към демокрация. Не мога да благодаря достатъчно на Бог за Г-н Де Клерк и за Г-н Мандела и за техния принос за мирния преход от оковите на апартейда.

Документа „Кайроса на Южна Африка“:

Имаше един документ наречен „Кайроса на Южна Африка“, който е написан от някои трезви християни в нашата нация. Те умоляваха християните по цялата земя да се изправят с тях и да натиснат правителството на Южна Африка да отстрани злата система на апартейда и да се отнася към всички расови групи еднакво. В този документ те показваха, че повечето християни в нашата нация не са бели, но към тях се отнасят като към невярващи и езичници. Те молеха християните и правителствата по целия свят да натиснат националната партия чрез протести и бойкоти, за да преразгледа своята апартейдна политика.

Имало е много допринасящи фактори, които са причинили нашата нация да направи прехода, но аз вярвам, че този документ е изиграл значителна роля в налагането на това правителството да служи справедливо в оня ден.

Въпреки че може да се е действало зад сцените, и невидимо като маята, това е изиграло голяма роля в разтурването на тази зла система. Единственото съжаление е, че Църквата, като цяло и все общо, не взе водеща роля в тази борба за равенство и край на расизма.

Аз вярвам, че това, което се случи в Южна Африка беше директен резултат от неправилно разбиране на Стария завет и това, което се случи на Кръста. Националната партия беше съставена от 90% бели посветени християни, и въпреки това за повече от 50 години те одобряваха политиката на апартейда.

Страх управляваше дните на нашия преход.

Имаше две групи християни, които се появиха през тези мрачни дни от нашата история. Едната група ни каза за кръвопролитие и предложи да се бием или да бягаме. Пророци дойдоха от Запада и пророкуваха как кръвта ще тече по улиците на нашите градове. После имаше друга група, която се моли и ни каза, че това е Божия план и, че Той ще защити тази нация по време на целия процес на преход.

Запада със своята история на расово предубеждение към тъмнокожите, векове наред не можа да помогна на нашата кауза.

Небрежния читател на Стария завет лесно може да заключи, че Бог е предубеден относно националността, расата и пола.

Но след Голгота никой не може някога да каже: „Бог обича цялото човечество, особено мъжете“. Немислимо е да каже някой: „Бог обича цялото човечество, особено свободните“. Какво да кажем за това: Бог обича всички нации, особено юдеите?

Новия завет чрез Кръвта на Христос не познава предубеденост.

„Защото всички, които сте кръстени в Христос, с Христос сте се облекли. Няма нито юдеин нито грък, няма нито роб нито свободен, няма нито мъж нито жена: защото вие всички сте едно в Христос Исус. И ако сте Христови, тогава сте Авраамово потомство, и наследници според обещанието“.

(Галатяни 3:27-29) KJV

Павел нарича това, новия човек в Христос и новото създание. Той е много ясен по този въпрос.

Унищожавайки в плътта враждата, закона от заповеди [съдържащи се] в постановления; за да направи в Себе Си от двата един нов човек, [и така] да въдвори мир;

(Ефесяни 2:15) NKJV

„И сте облекли новия човек, който според Бог е създаден в праведност и истинска святост“.

(Ефесяни 4:24) NKJV

„И сте облекли новия [човек], който се обновява в познаване на образа на Този, който го е създал:“

(Колосяни 3:10) NKJV

„Затова, ако някой човек [е] в Христос, [той е] ново създание: старото премина; это, всичко стана ново“.

(2 Коринтяни 5:17) NKJV

Апостол Петър, както всички ерусалимски вярващи, в началото имаше проблем в разбирането по този въпрос. Павел предизвика Петър открито за поведението му, когато забеляза предубеждението на Петър относно езическите вярващи в Христос. Петър почти погрешно започна първото Месианско юдейско движение като отдели юдейските вярващи от езическите вярващи, за да създаде едно елитно християнско общество.

Това действие несъмнено беше срещу Божията воля. Не може да има Месиански или „християнски юдеин“ отделен от Църквата. Ние знаем, че има много юдейски християни в Църквата, но няма християнски юдеи. Има само една свята нация; всички са спасени по благодат чрез вяра. Юдеи и гърци, всички са част от Божия специален народ и царско свещенство.

Неправилно е да се подкрепя и да се говори за Месиански юдеи, като че ли са специални юдеи, които трябва да бъдат държани отделно от „езическата Църква“. Какви тогава бяха 120^{те} юдеи в горницата, Месиански юдеи, ученици, или юдейски християни?

Не е библейско да се казва, че Църквата е от всички нации и оформя Невястата на Христос, но има един друг план за царството с юдеите.

Ние знаем със сигурност, точно както Павел, че Бог не е отхвърлил естествената нация Израел (Римляни 11). Ние знаем, че те един ден ще се събудят от своя духовен сън и слепота и ще приемат Исус Христос чрез благодатта на Бог и чрез вяра точно както останалата част от грешниците в света. Но до тогава те са грешници, и както езичниците, в нужда от Евангелието на Христос и от Неговото спасение. Не отхвърлени, а в нужда от спасение, както всички нации по света!

Маслината:

Човек трябва да разбере, че Маслината е Христос. Той е Корена на Давид, който държи и дава на Маслината нейната помазана природа. Чрез неверие, естествените клони, (невярващия естествен Израел) беше отсечен и чрез вяра дивите клони (вярващите езичници) бяха присадени в Христос.

Павел ясно ни казва, че Бог може да свърже всеки, който вярва – юдеин или езичник – и да отдели от Маслината всеки, който не вярва в Христос. Връзката с корена е, която прави човек част от Маслината.

Петър каза на апостолския съвет в Ерусалим, че юдеи и езичници са спасени чрез същата благодат чрез вяра.

Но има погрешни учения, че юдеите ще повярват в Месията само когато Исус се върне и те Го видят. Библията категорично заявява, че вярата идва чрез слушане, а слушането е от Божието Слово.

„Но какво да кажем? „Думата е близо до вас, в устата ви и в сърцето ви“ (което е думата на вяра, която проповядваме): защото, ако изповядаш с устата си Господ Исус и повярваш в

Божият Израел

сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спасиш. Защото няма разлика между юдеи и гърци, защото същият Господ над всички е богат към всички, които Го призовават. Така че, тогава вярата [идва] чрез чуване, а чуването чрез словото на Бог“.

(Римляни 10:12-17) NKJV

Този възглед е опасен, защото Бог ги обича сега, а не в края. Той иска да им се разкрие сега, защото сега е деня на спасение. Нека да не отлагаме любовта и Божията цел за цялата нация.

Исус и Павел и целият Нов завет ни казват само за един начин, по който спасението ще дойде за цялото човечество. То идва чрез вяра. Исус също така каза на юдеите какви бяха изискванията, за да Го видят отново.

Исус каза:

„Ето, домът ви се оставя пуст: и истина ви казвам, няма да Ме видите, докато не дойде [времето], когато ще кажете: Благословен [е] Този, който идва в името на Господа“.

(Лука 13:35)

Това означава, че за юдеите и езичниците, спасението няма да дойде чрез виждане, а чрез вяра. Те ще трябва да повярват на онези, които идват в Неговото Име; онези, които са изпратени да проповядват евангелието на Христос. Ако не го направят, няма да Го видят отново.

Не е политически или библейски правилно да се говори за тъмнокож християнин, бял християнин, или християнин мъж или жена.

Христос означава „Месия“, Помазаника. Христос е нещото, не нашата националност, пол или обществено положение.

Всички обещания на Бог, Старозаветни и Новозаветни, винаги са правени за Потомъка на Авраам. Този Потомък не е мъж или жена, а Дух. Той превъзхожда географията, пола, националността и социалната класа.

Апостол Павел беше, който конфронтира Петър по този въпрос по време на неговото служение.

„А когато Петър дойде в Антиохия, аз му се възпротивих в лицето, защото се беше провинил. Защото преди да дойдат някои от Яков, той ядеше с езичниците, но когато дойдоха, той се отдръпна и се отдели, страхувайки се от тях, което беше заради обръзването. И другите юдеи лицемерничеха подобно на него; до такава степен, че и Варнава също се увлече от тяхното лицемерие“.

(Галатяни 2:11-12)

Павел заяви, че тайната на Христос беше Потомъка на Авраам и как тя принадлежеше на Църквата на Христос.

Деца на Авраам са онези, които вярват.

„Знаейки това, че онези, които са от вярата, те са децата на Авраам“.

(Галатяни 3:7)

Павел прави едно много важно изявление, когато казва, че има два вида юдеи и два вида израилтяни – естествените и духовните, и не всички юдеи са юдеи, и не целия Израел е Израел. Той основно казва, че ако сте част от Бог и от Неговото обещание и сте свързани с Него, тогава сте истинското нещо.

Не целия Израел е Израел:

„Не че Божието слово не е подействало. Защото не всички които са от Израел, [са] Израел:“ Нито, понеже са потомство на Авраам, всички [те са] деца: но, в Исаак ще се наименоува потомството ти. Това означава, че онези, които са децата по плът, не [са] децата на Бог: а децата на обещанието се считат за потомството“.

Той обяснява, че Божието Слово и обещанията на Бог не са фалшиви, понеже те не са се изпълнили буквално за естествената нация, Израел. Нито пък обещанията са се отложили и преустановили до някое време в бъдещето за естествения Израел. Тези обещания винаги са били, да и истина. Но трябва да разберем за кого са направени тези обещания.

„Защото всички обещания на Бог в Него [са] да, и в него Амин, за славата на Бог чрез нас“.

(2 Коринтяни 1:20) NKJV

В Южна Африка ние имаме много почти невероятни реклами и обещания по телевизията, но те винаги завършват с думите: „правилата и условията за приложение“.

В Божието Слово всички обещания са валидни само в Него. Извън Христос ние ги правим невалидни и празни. Христос е правилото и условието за приложение. Да бъдем в Него е ключа за всички Обещания на Бог.

Павел прави разлика между Църквата и Израел, Израел в плътта и Израел в духа, Потомъка на Авраам в естественото и Потомъка в духа, Децата в естественото и децата в духа.

Заклучението на апостолския съвет в Ерусалим:

След като апостолите изслушаха свидетелствата за това какво се случваше сред езичниците, Яков цитира от Амос девета глава и това установи нещата в сърцата им.

Какво казва Амос в девета глава?

„Видях Господа стоящ при олтара, и Той каза: „Удари стълбата на вратата, за да се разтресат праговете, и ги разбий върху главата на всички тях. Аз ще избия последните от тях с меч. Който бяга от тях няма да се измъкне, и който избяга от тях няма да се спаси“.

(Амос 9:1) NKJV

Амос докладва за едно видение, което е имал, за Господа стоящ до олтара. Тази глава започва с едно ужасно осъждане. Господ стои в Храма и по-специално до Олтара. Той е заповядал стълбовете да бъдат съборени, така че целия храм да падне върху главите на хората. Който избегне това мъчение ще бъде намерен и погълнат от меча.

„Не [сте] ли като хората от Етиопия за Мен, О деца на Израел?“ казва ГОСПОД. „Не изведох ли Израел от египетската земя, филистимците от Кафтор, и сирийците от Кир?“

(Амос 9:7) NKJV

Ако е имало някакво съмнение, на коя нация е говорил Господ, това е изяснено от горния стих.

Той споменава Етиопия и Египет, филистимците и сирийците и казва на Израел, че преди да ги призове те са били точно като всички останали нации. Той също така ги е преместил от тяхното първоначално местонахождение. Господ продължава, за да определи кой е Той, в случай, че не знаят кой говори и заповядва тяхното осъждане.

Бог винаги, през вековете, е използвал нации да изпълняват Неговия съд върху Израел.

„Ето, очите на Господ БОГ [са] върху грешното царство, и аз ще го унищожа от лицето на земята; обаче няма напълно да унищожа дома на Яков“, казва ГОСПОД“.

(Амос 9:8) NKJV

Тука Господ нарича Израел грешно царство. Това, което прави този съд различен от всички останали, през историята на бунтовния Израел, е че съдът започва с Господ стоящ в Храма и заповядващ той да бъде ударен. Яков прилага това пророческо слово на Амос за времето на Църквата и по-специално сега, когато езичниците се обръщат към Христос.

Осия, Йоил и Малахия и някои други Старозаветни пророци пишат за този Ден на отмъщение и идващ съд.

„Ето, аз изпращам вестителя Си, и Той ще приготви пътя пред Мен. И Господ, когото търсите, внезапно ще дойде в храма Си, дори Посланика на завета, на който се наслаждавате. Ето, Той идва“, казва ГОСПОД на войнствата. „Но кой може да издържи деня на Неговото идване? И кой може да стои когато Той се появи? Защото Той [е] като огъня на пречиствач и като сапуна на перач“.

(Малахия 2:4) NKJV

Аз вярвам, че те пророчески видяха Господ Исус, в бъдещето, стоящ в Храма в Матей 24, точно преди Кръста и произнасящ осъждане върху грешното царство на

Божият Израел

Израел. Цялата 24^{та} глава на Матей е за деня на Божия съд върху грешната нация, която отхвърли своя Месия. Те бяха предупредени за идващия ден на Господа.

Аз вярвам, че деня на Господа започна, когато Исус беше отхвърлен. Деня на Господа не е двадесет и четири часов ден, а определено време и сезон в Господа.

Зидарите отхвърлиха Скъпоценния Камък и Бог го направи Краебгълния камък в Сион.

Чуйте какво казва псамиста за деня на Господа.

„Камъка, [който] зидарите отхвърлиха стана главния краебгълен камък. Това беше делото на ГОСПОДА; то [е] чудно в нашите очи. Това [е] денят, който ГОСПОД е направил; ние ще се радваме и ще се веселим в него“.

(Псалм 118:22-24) NKJV

„Тогавя Исус излезе и Си тръгна от храма, и учениците Му дойдоха да Му покажат зданията на храма. А Исус им каза: „Не виждате ли всичко това? Със сигурност, ви казвам, нито [един] камък няма да остане тука върху друг, който да не бъде съборен“.

(Матей 24:1-2) NKJV

Исус описва една ужасна скръб, където няма да има място за криене. Нито дори планините и скалите няма да дадат закрила в този ден. В Матей 24 Исус общо взето потвърждава това, което Амос и другите пророци вече бяха казали. Амос каза, че дори и да се скриете в дълбините на океана, змията ще ви намери и ще ви ухапе.

Причината за този ужасен съд беше да се отделят грешниците от Израел и да се запази истинския Израел, Божия Израел. Защото Павел каза: „не целия Израел е Израел“.

Исус каза в Матей 24 и Лука 21, че разделянето ще бъде както в дните на Ной; ще се вземат и унищожат всички грешници, както направи потопа с грешниците по онова време, а невредимо ще се запази остатъка.

Дори Павел цитира пророците относно тези дни:

„Исаия също вика относно Израел: „Дори броя на децата на Израел да е като морския пясък, остатъка ще се спаси.

(Римляни 9:27)

Йоан Кръстител каза, че Господ е на гумното и лопатата за отвяване е в ръката Му. Той ще очисти гумното Си изцяло. Ще изгори плявата в неугасим огън, а житото ще събере в хамбара си.

Той обяви на Израел, че брадвата е при корена на дървото и на всички дървета.

„И дори сега брадвата лежи при корена на дърветата. Затова всяко дърво, което не дава добър плод се отсича и се хвърля в огъня“.

(Матей 3:10) NKJV

Дърветата в Библията обикновено изобразяват нации или хора. Той нарече фарисеите люпило на усойници и им каза да не се хвалят с факта, че Авраам е техен баща.

„Затова принасяйте плодове достойни за покаяние, и не започвайте да си казвате: ‘Имаме Авраам за [наш] баща.’ Защото казвам ви, че Бог може да издигне деца на Авраам от тези камъни“.

(Лука 3:8) NKJV

Наистина, идването на Господа в храма Му и при Своите Си донесе със себе си и съд и спасение.

Описанието на Амос за Господното осъждение включваше Господ стоящ до Олтара. Ние знаем, че Олтара е направен от мед, а медта е символ на изкупление и на Кръста. Това е картина на Голгота, убитото Агне за греховете на света.

Стария завет не само ни казва за чудесните благословения за тези, които се покоряват на Закона, но също и за проклятията за тези, които не се покоряват. Преди Исус Навин да въведе нацията на Израел в обещаната земя, Мойсей накара шест от племената да застанат на планината Гаризин, за да обявят благословенията на Закона върху нацията, ако спазват Закона. Шест племена застанаха на планината Гевал, за да обявят проклятията на Закона, ако нацията не спазва Закона (Второзаконие 27).

Когато погледнем списъка с проклятията заради непокорство на Закона във Второзаконие 28, те превъзхождат числено благословенията. Пророка ги предупреди, че Божието осъждение идваше поради тяхното непокорство и бунт. Тяхното робство под Навуходоносор, злият цар на Вавилон, беше едно от многото осъждения, което се изправи на пътя им. Бог винаги използваше зли царе и нации, за да упражнява съда Си върху Своя народ, Израел. Трябва да е било много трудно за един грешник да спазва Закона.

Амос, Йоил, Осия, Малахия и много други пророци пророкуваха за едно окончателно очистване и отделяне на всички грешници от Израел. Амос каза, че в процеса не целят Яков ще бъде унищожен; само грешниците и винаги ще има остатък. Това понятие за остатък е споменато от повечето от пророците. Сред масите винаги ще има едно вярно малцинство. Имаше 300 човека от армията на Гедеон, които Бог можеше да използва срещу врага, и 7000 човека в дните на Илия, които не бяха преклонили коляно пред Ваал.

„Ето, очите на Господ БОГ [са] върху грешното царство, и аз ще го унищожа от лицето на земята; обаче няма напълно да унищожа дома на Яков“, казва ГОСПОД“.

(Амос 9:8) NKJV

Когато Исус дойде при Израел, Той говори на юдейските лидери с притчи. Той каза какво ще им се случи, ако отхвърлят Божия план за тяхното спасение.

Израел – Лозето и Царството:

Божият Израел

В Матей 23:33-44 Исус обяснява на фарисеите приложението на Божието Слово към пророк Исаия.

В Исаия 5:1-7, Бог поставя един въпрос пред Израел чрез пророка:

„Какво повече можеше да се направи на лозето Ми, което не му направих? Защо тогава, аз очаквах да роди добро грозде, а то роди диво?“

(Исаия 5:4) NKJV

После Той отговаря на собствения си въпрос:

„Сега, моля, нека да ви кажа какво ще направя на лозето Си“.
„Ще го опустоша“.

(ст.5)

Господ прави много важно изявление:

„Защото лозето на Господа на войнствата е дома на Израел“. (ст.7)

Исус използва Старозаветните писания, когато говори на юдеите, защото те бяха добре запознати с тях. Той заключи като каза за Израел в Матей 21, че по време на гроздобера Собственика изпрати Своя Син, мислейки Си, че когато слугите видят Сина, наследника, ще Го разпознаят и ще се отнесат към Него по-добре отколкото към посланиците, пророците.

Но те Го убиха, не защото не знаеха, че Той беше Сина на Собственика, защото казаха:

„Това е наследника, хайде да Го убием и да вземем лозето за себе си“.

Исус обясни на фарисеите, че лозето е Божието царство. То беше дадено под наем на Израел, който се предполагаше да произвежда плода на царството по времето на жътвата. Плод като праведност, мир и радост! Но те никога не произведоха искания плод.

Исус, както Бог в Стария завет, зададе въпрос на тези, към които се обърна:

„Товага, когато дойде собственика на лозето, какво ще направи на тези лозари?“ Те Му казаха: „Ужасно ще погуби онези зли хора, и ще даде лозето [си] на други лозари, които ще дават плодовете му на времето си“. Исус им каза: *„Никога ли не сте чели в Писанията: ‘камъка, който зидарите отхвърлиха стана главния краеъгълен камък. Това е делото на ГОСПОДА, и е чудно в нашите очи’? „Затова ви казвам, Божието царство ще бъде отнето от вас и ще бъде дадено на народ, който дава плодовете му“.* *„И който падне върху този камък ще се строши; а върху когото падне, ще го смаже“.* *А когато главните свещеници и фарисеите чува притчите Му, схванаха, че говори за тях“.*

(Матей 21:40-45) NKJV

Исус им каза, че царството ще бъде отнето от Израел и ще бъде дадено на народ, който ще дава плода на Царството. Този Народ е Църквата.

Амос ни описва точно този сценарий. Господ стои в храма и обявява съд за грешниците сред народа Му.

Исус каза и друга притча на Израел за Добрия човек, който посял добро семе в нивата си и за лошия човек, който посял лошо семе в нивата му. По време на жътвата ще има отделяне на лошото семе (синовете на злия) от синовете на Царството (Матей 13:24-43).

Амос продължава, за да каже, че след като Господ е обявил съда, Той обръща вниманието Си към всички народи с едно невероятно слово.

Святия Дух разкри на Яков приложението на пророческото слово на Амос по време на това апостолско събрание.

Удивителното нещо относно това слово е, че то е в Стария завет.

„Защото със сигурност Аз ще заповядам, и ще пресея дома на Израел сред всичките народи, както се пресява [зърно] в сито; обаче и най-малкото зрънце няма да падне на земята“.

(Амос 9:9)

Сега този стих ме е държал буден през нощта. Не ме напуска. Святия Дух ми говори за значението на това слово.

Целта на пресяването е отделяне на скъпоценното и гнусното, за да се запази и защити истинското семе. Така че, със сигурност Амос описва времето на жътва.

Господ стои при олтара (Голгота) и заповядва дома на Израел да бъде пресят сред народите. Той разкрива една тайна, която дори не е била позната преди: че Бог има хора сред всички народи, и че е дошло времето да се разкрие кой е истинския дом на Израел. Затова Той заповядва дома на Израел да бъде пресят сред народите. Той има сито в ръката Си и пресява народите с него. Мярката и стандарта на семето е Той. Той е стандарта и мерилото за истинския Божий Израел. Защото Израел е името дадено на първородния син. Това сито няма да остави най-малкия от истинския Божий Израел да отпадне.

Господ показа на Амос, че Той се връща при всички народи и ще построи Своя дом от онези, които не са паднали от Неговото Сито. Но този дом не е съграден върху закона или Стария завет.

Това е, което Святия Дух показа на апостол Яков в оня ден.

„В оня ден Аз ще издигна Давидовата скиния, която е паднала, и ще поправа вредите ѝ; ще издигна развалините ѝ, и ще я построя наново както в старите дни; за да завладеят остатъка от Едом и всички езичници, които се наричат с Моето име“, казва ГОСПОД, Който прави това“.

(Амос 9:11-12) NKJV

Апостол Яков обяви на апостолския съвет, че изпълнението на това, което Амос казваше е станало, и Бог е зает с това да пресява народите, за да открие дома на Израел сред тях; всички онези, които се наричат с Името Му. Този, Който познава сърцата и

изискванията за това да бъдеш Израел ще съгради наново вечния дом на Давид. Да, скинията на Давид, която лежи в развалини!

ДОРИ АВРААМ ТЪРСЕШЕ ГРАД.

„Чрез вяра той живееше в земята на обещанието като [в] чужда страна, живеейки в шатри с Исаак и Яков, наследниците с него на същото обещание; защото очакваше града, които има основи, чийто строител и творец [е] Бог“.

(Евреи 11:9-10) NKJV

Матей първа глава поставя Давид преди Авраам.

Книгата на родословието на Исус Христос, Сина на Давид, Сина на Авраам: (Матей 1:1).

Исторически Давид дойде по-късно, но той беше вечния модел на Божието присъствие и обиталище.

Древният, вечен модел на Божието обиталище е „Баща и син“. Той беше поцялостен от Мойсеевата скиния, която се отнасяше към модела на „слуга и Господар“. Под закона Мойсеевата скиния беше единствения начин, по който Бог можеше да изявява присъствието Си.

Давидовата скиния.

Изливането на Святия Дух върху народите и тяхното включване в Църквата чрез благодат, без закона на Мойсей, беше установено в сърцата на апостолите и стареите.

Яков се изправи и цитира от пророк Амос, който казва, че ще дойде време, когато Бог ще се върне, за да възстанови Давидовата скиния, която е паднала. Яков заявява, че това време е дошло. То е дошло до своето изпълнение със спасението, кръщаването и кръщението в Святия Дух на не-юдейските нации. Бог се отнася към тях точно както към Израел, но без закона и обрязването.

Ние трябва да заключим тогава, че Църквата е основана на принципите на Давидовата скиния и на Стария завет. Той трябваше да хване вечните принципи в Божието сърце, които съставляваха Неговото обиталище. Ако Давидовата скиния е модела за Новозаветната Църква, тогава трябва да разберем принципите, които той е хванал, които ние трябва да установим в нашите домове.

АМОС:

„В оня ден ще издигна Давидовата скиния, която е паднала, и ще поправа повредите ѝ; ще издигна развалините ѝ, и ще я възстановя както в старите дни; за да могат да завладеят останалите от Едом, и всички езичници, които се наричат с Моето име“, казва ГОСПОД, който прави това.

(Амос 9:11-12) NKJV

ДЕЯНИЯ:

„И с това са съгласни и думите на пророците, както е писано: След това ще се върна и ще възстановя Давидовата скиния,

която е паднала; ще възстановя развалините ѝ, и ще я издигна; така че останалата част от човечеството да потърси ГОСПОДА, дори всички езичници, които се наричат с Моето име, казва ГОСПОД, който прави всичко това“.

(Деяния 15:1-17)

Защо Бог ще се върне в Давидовата скиния и ще възстанови и построи наново, а няма да направи това със Соломоновия храм? Ние знаем за блясъка на Соломоновия храм и за неговата красота, но какво прави Давидовата скиния толкова специална? Какви бяха качествата на Давидовата скиния, които съставляваха Новозаветната Църква? Защо Давидовата скиния е прототип на вечната Църква, която включва всички племена и народи, които се наричат с Неговото име? Защо Бог ще нарече тези хора пленниците на Израел, които Той ще върне?

Нека първо да погледнем Мойсеевата скиния.

Мойсеевата скиния:

Модела на тази скиния беше даден на Мойсей на планината Синай при техния изход от Египет. Бог му даде модела и го инструктира да я построи точно както я видя. Тази скиния имаше три части.

- А. Външен двор
- Б. Свято място.
- В. Пресвято място.

Външния двор: (Исус Спасителя) Имаше два мебели:
Медния олтар (кръста) и
Медния умивалник (Кръщението).

Святото място: (Христос Помазаника) Имаше три мебели:
Светилника. (Исус Светлината на света)
Масата за присъствения хляб. (Исус Хляба на живота)
Златната кадилница. (Исус Нагръдника на Татко)

Пресвятото място: (Исус Господа) Имаше една мебел:
Ковчега на завета (Престола на благодатта) имаше масивен златен капак, наречен Умилостивилището, с два златни херувима върху него, а вътре в тази златна кутия бяха:

- Плочите на Закона.
- Жезъла на Аарон, който напъпи.
- Златната стомна с манната.

1 Царе ни казва, че двата зли сина на Илий занесоха Ковчега на завета на война и го загубиха в битка с филистимците. След известно време филистимците го изпратиха назад и той завърши в дома на един човек наречен Авинадав и остана там около 40 години.

Тъжното нещо беше, че за четиридесет години по време на царуването на Саул, първия цар на Израел, Мойсеевата скиния беше настанена на планината Гаваон, но зад завесата, нямаше Ковчег на завета носещ Божията слава. Защото „Бог обитава между херувимите“.

Бог каза това за Ковчег на завета; че Той ще се среща с нацията там, и също ще им дава инструкции от там (Исход 25:21-22).

Само си представете, всеки ден да имате църква както обикновено, за четиридесет години, едно цяло поколение, но никакво присъствие на Бог и никаква слава!

Те отиваха на събрание, но нямаше среща с Бог. Те отиваха да чуят Словото Му, но нямаше инструкция и нямаше Слово.

Първосвещеника отиваше зад завесата в продължение на 40 години с кръв, но там нямаше никакъв Ковчег на завета, върху който да я попръска.

Саул, по време на царуването си, никога не пожела да възстанови присъствието на Бог според инструкцията дадена от Бог.

На планината Гаваон стоеше Мойсеевата скиния с празна Светая Светих и никой не го беше грижа за това в продължение на 40 години.

Първото нещо, което Давид искаше да направи, когато дойде на власт беше да възстанови Ковчег на завета и да върне Божието присъствие.

Това ни говори изцяло за това какъв човек беше Давид. Бог беше неговия най-голям приоритет.

Какво направи Давид, като човек, толкова специален?

Разгледайте следващите динамични факти относно Давид:

- * Давид е споменат почти 2000 пъти в Библията; десет пъти повече от Авраам.
- * Никой друг в историята не е наричан някога от Бог: „човек според Моето сърце“. (1 Царе 13:14)
- * Давид беше Божия стандарт, чрез който се измерваха всички царе на Юда и Израел.
- * Библията казва, че Давид имаше съвършено сърце.
- * Въпреки че Авраам е живял исторически около 500 години преди Давид, Бог каза, че Той е направил Давид Неговия Първороден син.

*„Направих завет с избрания Си, заклех се на слугата Си Давид“:
'Ще установя потомството ти завинаги, и ще съградя престола ти за всички поколения' Села.*

(Псалм 89:3-4) NKJV

„Той ще извика към Мен, 'Ти [Си] мой Баща, Мой Бог, и канарата на спасението ми.' Също ще го направя [Моя] първороден, (син) най-издигнатия от земните царе“.

(Псалм 89:26-27) NKJV

- * Давид живя като Божий син. На него и на потомството му Бог обеща:

Божият Израел

„Аз ще му бъда Баща и той ще ми бъде син“.

(2 Царе 7:14) NKJV

Синовството е Новозаветно понятие и реалност. Най-доброто, към което някой можеше да се стреми преди Кръста беше да бъде наречен слуга и приятел.

Дори най-великия човек раждан от жена, Йоан Кръстител, каза, че е „приятеля“ на Младоженеца.

На пасхалното ядене, Исус каза на учениците Си, че Той повече не ги нарича слуги, а приятели, защото им е казал всичко, което Татко Му е казал.

„Вие сте Ми приятели, ако правите това, което ви заповядвам. Повече не ви наричам слуги, защото слугата не знае какво прави господаря му; но ви наричам приятели, защото всичко, което чух от Татко ви го изях“.

(Йоан 15:14-15) NKJV

Едва след Кръста Той каза на Мария:

„Върви и кажи на братята Ми: ‘Аз се възнасям при Моя Баща и техния Баща....’“

(Йоан 12:17) NKJV

С това Той загатваше, че те сега бяха синове на Бог като Него.

* Но Давид живееше като Божий син преди времето на Кръста.

Давид беше първородният:

В естественото, Давид беше последния син родил се на Есей, но Бог взе последния и го направи първия. Това е принцип на Бог из цялата Библия и е много важен когато гледаме на естествения и духовния Израел: „първото ще бъде последно и последното ще бъде първо“. Това, което е първо в Божия ум Той го създава последно, а това, което е последно го създава първо. Човека винаги е бил първи в Неговото сърце, но Той създаде човека едва в последния ден.

Това Давид да е наречен „първородният“ има специално значение.

Първото, от всички неща принадлежи на Бог.

„Освещавайте всяко първородно, което отваря утробата сред децата на Израел, [и] на човек и на животно; Мое е“.

(Изход 13:2)

Първите плодове

Първите плодове принадлежат на Бог и са най-святи за Него. Ако са посветени на Бог това става гаранцията за благословието и качеството на останалата жътва.

Първородният е свързан със синовство:

Божият Израел

* Давид беше единствения човек в Стария завет, за който се говори като за син. Въпреки че кръвта на Агнето щеше да възстанови хората пред Бог като синове едва стотици години по-късно, Давид живя и преживя реалността на първородния син. Той не беше само слуга, но също и син и наследник на Бог.

Слугата не може да стои в дома, а служи в дома и излиза и влиза, както правеха Старозаветните свещеници. Но сина остава в дома.

Исус каза: „Слугата не остава завинаги в дома, но сина остава завинаги“. (Йоан 8:35)

Давид написа в своя известен Псалм 23:

„Със сигурност доброта и милост ще ме следват през всичките дни на живота ми; и аз ще живея завинаги в дома на Господа“.

Името „Първороден син“ също е използвано и за нацията на Израел. Бог каза на Мойсей да каже на фараона, че Израел е Неговия първороден син: „Тогава да кажеш на фараона: ‘Така казва Господ: Израел Ми [е] син, Моя първороден.’“ (Изход 4:22)

Христос първородния син:

Ние знаем, че Първородния Син на Бог е Неговия Син, Исус Христос. Той е образа на невидимия Бог, първородния над цялото творение. (Колосяни 1:15 NKJV; Евреи 1:3-5)

Синовството беше това, което Бог имаше в ума, когато създаде човека.

Не само като индивидуалност като при Яков, но също и както Израел, корпоративната нация, която носи Името на Господа. „Църквата на първородните“, „...до общото събрание и църквата на първородните...“ (Евреи 12:23 NKJV)

Името Израел беше свързано единствено с идеята за първородния.

Вечния Баща, живеещ в синове, изявяващ Своя образ и подобие в творението. Човека се предполагаше да бъде управляващ и царуващ син. Бог не само иска отделни синове, но също и дом, семейство и нация, която да може да нарече Своя първороден син.

Това е, за което се отнася Божието Царство. Синовство! Царството принадлежи на Сина и на сновете. Не е чудно, че вечното Царство и управление е обещано на Давид като син.

Новия завет казва:

„Той ни избави от властта на тъмнината и пренесе в царството на Сина на Своята любов“.

(Колосяни 1:13) NKJV

Новия завет, в Матей, започва поставяйки Давид преди Авраам.

„Книгата на родословието на Исус Христос, Сина на Давид, Сина на Авраам“.

(Матей 1:1)

* Давидовата скиния нямаше външна красота; тя беше проста. Една проста подвижна палатка! Това за мен символизира човека като Божие обиталище. Човека е създаден, за да бъде дома на Божия образ и подобие. С Мойсеевата скиния беше различно.

* Нямаше Завеса в Давидовата скиния, която да отдели Святото място от Пресвятото място. Завесата символизира грешната плът, която отделя грешника от Бог, Който е свят.

Давидовата скиния е пророческа, понеже показва скиния, където с плътта (завесата) е приключено.

Христос махна завесата когато умря на Кръста. Когато Исус извика: „свърши се“, завесата се раздра отгоре до долу. Павел нарича това обрязването на сърцето. Справянето с грешната плът е налице. Следователно, Давидовата скиния говори за завършената работа на Христос на Кръста.

„Затова, братя, имайки смелост да влезем в Пресвятото място чрез кръвта на Исус, по новия и жив път, който Той освети за нас, през завесата, която е, Неговата плът“.

(Евреи 10:19-20) NKJV

Павел ни казва, че в Христос, покривалото на Закона е махнато.

„Въпреки това, когато човек се обръща към Господа, покривалото се маха“.

(2 Коринтяни 3:16) NKJV

* Това означаваше, че в Давидовата скиния Святото място и Светая Светих са едно, няма разделение. Това изобразява управление на Бог, където няма разделение между юдеи и езичници поради кръвта на Агнето. Никаква завеса означава, че бариерата на греха е махната. Дори покривалото, което покрива народите и ги отделя от Бог е махнато.

„И Той ще унищожи на тази планина [Голгота] външността на покривалото хвърлено върху всички хора, и покривалото, което е разпространено върху всички народи“.

(Исаия 25:7) NKJV [вмъкнатите скоби са от мен]

* Давидовата скиния не се нуждаеше от земен първосвещеник, който да минава зад завесата веднъж годишно с кръвта на теле поради греховете извършени от народа. Имаше свободен достъп за Давид в Светая Светих всяка година. Тука, Давид влизаше смело с чисто сърце. Давидовата скиния имаше различно свещенство, не левитското (Закона), а състоящо се от благодат и милост, защото Давид беше племето на Юда (както Христос).

* Давид беше цар, свещеник и пророк от Юда; наистина свещенството беше променено. На планината Гаваон управляваше Закона, но тук в Сион, управляваше благодатта.

Това беше реда на Мелхиседек, ред на царе и свещеници. Това е реда на Христос и на Божието царство. И това е реда на вечната Църква.

* Нямаше олтар извън скинията, където да се пролива кръвта на животни. Защото Христос е Агнето и Олтара. В Христос всичко е извършено, веднъж и завинаги Той проля кръвта Си.

- * Давид влезе чрез взаимоотношение и поклонение.
- * Нямахме Свято място със светилник и присъствен хляб и маса за тамян. Пресвящото място беше погълнало Външния двор и Свящото място. Всичко е в Него, нашия Ковчег на завета. Той е медния Олтар, медния Умивалник, Присъствения хляб, Светилника и Олтара за тамян. Да, Той е нашия Ковчег на завета.
- * Този дом на Давид беше подвижен. Това не беше като религия, където трябваше да отидете в някое определено място и да вършите специфични ритуали.
- * Нещото относно скинията беше, че Давид я донесе у дома си, където живееше в Сион. Той можеше да пребъдва в Дома на Господа завинаги (Псалм 91). Със сигурност доброта и милост следваха Давид през всичките дни на живота му (Псалм 23).
- * Давид не следваше Дома; Дома следваше Давид.
- * **Давид стана обиталището на Господа и сърцето му Трона и Светая светих. Ковчег на завета с манната, помазания жезъл и Закона на Господа бяха скрити в сърцето му.**

Това беше, което беше разрушено, когато Давид умря и това е, за което Бог каза, че ще се върне и ще възстанови. Мойсеевата скиния беше ежедневен ритуал; Давидовата беше ежедневен начин на живот.

* Давид не трябваше да се възкачва в Ерусалим, три път в годината, както Господ заповяда на народа чрез Мойсей. Защото Давид живееше в Сион, той направи дома си в Сион. Той празнуваше през цялата година в присъствието на Господа.

Да, живота на Давид беше празник. Давид стана Божия празник. Народите можеха да дойдат и да празнуват Божията доброта в Неговия Живот.

* Да, Давидовата скиния е начина на живот на Божия Син в присъствието на Баща Си.

„Блажен е човек, чиито грехове са простени“.

Царското свещенство и царските хора, които живеят под сянката на Всемогъщият пребъдват под Неговите криле!

Това беше, което беше в Божия ум от началото. Давид, човека според Божието сърце хвана сърцето на Бог и построи скиния в Стария завет според вечния модел на Божия Син.

Давид беше човек на покорство, а Авраам беше човек на вяра.

Авраам жива чрез вяра преди закона.

* Давид живя чрез покорство по времето на закона. Покорството и вярата са вечни принципи и не могат да бъдат вкарани във времето; то ги превъзхожда. Покорството и Вярата са в областта на Древният по дни (Ел-Олам, Безкрайният, Вечният).

Но покорството беше преди вярата. От Адам и Ева не се искаше да живеят чрез вяра, а чрез покорство. Сега след падението Бог очаква човек да живее чрез вяра. Но вярата трябва да върне човек в Едем, където той отново да живее чрез покорство.

Човека се нуждае от вяра, за да дойде до синовство, но синовете живеят чрез покорство.

Ето защо Давид можеше да яде от присъствения хляб, който беше даден само на свещениците. Той влезе в най-святото място без кръвта на теле и не умря. Този човек беше потомъка на Авраам и носител на Потомъка на Авраам.

Защо тази скиния беше в развалини?

Действително Давид е това, което се нарича Израел.

Аз вярвам, че нямаше друг човек като Давид. Човек, на когото Бог да каже, че Давид намери благодат и не може да построи на Бог друг дом, защото той беше Божието обиталище. Единствено Соломон можеше да построи дом на Бог, понеже той не намери благодат както Давид, своя баща.

Деяния 7:44-47 „Бащите ни носеха скинията на свидетелството в пустинята, както Той нареди, инструктирайки Мойсей да я направи според модела, който беше видял, която бащите ни приеха на свой ред, и също я донесоха с Исус Навин в земята притежавана от езичниците, които Бог изгони пред лицето на нашите бащи до дните на Давид, който намери благоволение пред Бог и поиска да намери обиталище за Бога на Яков“.

* Давидовата скиния улови Божието сърце. Аз вярвам, че Соломон трябваше да построи на Бог Храм, а Давид, баща му, направи всички приготовления за него. Соломоновия храм върна целия Израел към закона, понеже те щяха да умрат, ако се опитаха да направят това, което Давид направи без сърцето на Давид.

Но това е, което Бог винаги е искал. И сега в Новия завет Бог възстановява Давидовата скиния, царско свещенство, една свята нация наречена с Неговото Име, 'Израел'; измита с Неговата кръв, идваща от всички народи и живееща без покривало. Всеки е част от Божия Израел, и живеят като царе, свещеници и пророци!

Когато Яков цитира Амос, Божия мир дойде в събранието и нещата се успокоиха. Господ третираше езичниците като Израел, като изливаше Духът Си върху тях както и върху юдейските вярващи. Те не трябваше да се обрязват, защото са част от Божия Израел по духа, а не по плътта.

Те изпратиха посланици до езическите вярващи с посланието:

„Защото се видя добре на Святия Дух, и на нас...“

(Деяния 15:28)

Те казаха на езическите вярващи, че не трябва да се обрязват и да спазват закона на Мойсей. Просто да се пазят от жертви принесени на идоли и от сексуална неморалност.

Когато Църквата чу това те се зарадваха. За да бъдете Неговия народ сега в Новия завет не е нужно да се присъединявате към естествения Израел чрез обрязване и закона. Не! Божия Израел сега се е преместил от Мойсеевата скиния в Давидовата скиния.

Христос, в Своето възкресение, премести престола на Давид от естественото във вечното, от естествения Ерусалим в Небесния Ерусалим и сега седи на престола на Давид от дясната страна на Своя Баща (2 Царе 7 и Деяния 2).

Петър потвърждава, че Христос е възкресен и се е възнесъл, за да седне на престола на Давид. Христос ще се върне, но не за да седне на престола на Давид в Ерусалим. Той вече е цар и в момента седи на престола на Давид както Бог Му е обещал.

„Когато се изпълнят дните ти и отидеш да си почиваш с бащите си, Аз ще издигна потомъка ти след тебе, който ще излезе от тялото ти, и ще установя царството му „Той ще построи дом за името Ми, и Аз ще установя престола на царството му завинаги. „Аз ще му бъда Баща, и той ще Ми бъде син...“

(2 Царе 7:12-14) NKJV

„Затова, като беше пророк, и знаейки, че Бог му се беше закле с клетва, че от плода на тялото му, по плът, ще издигне Христос да седи на престола Му, „предвиждайки това, той говори за възкресението на Христос, че душата Му не беше оставена в Хадес, нито плътта Му видя изтление“.

(Деяния 2:30-31) NKJV

Произхода на името „Израел“

Името Израел беше дадено на Яков от един ангел след една борба между Яков и ангела. Нека да разгледаме това толкова важно събитие и да се опитаме да разберем какво се случи онази нощ.

Яков, сина на Исаак измами брат си Исав и баща си, за да получи благословието на първородният. Беше му пророкувано при раждането му, че въпреки че той беше по-малкия от братята близнаци, по-големият му брат щеше да му служи.

Господ говори на Ревека, сирийската жена на Исаак:

„А ГОСПОД ѝ каза: „Два народа [са] в утробата ти, две племена ще се отделят от тялото ти; [едното] племе ще бъде по-силно от другото, и по-големият ще слугува на по-малкия“.

(Битие 25:23) NKJV

Яков, по-малкият беше роден втори, но той държеше петата на по-големия си брат Исав. Ето защо той получи името Яков.

:Я-коф означава יַעֲקֹב

Улавящ петата, също: изместващ и измамник.

Верен на името си, означаващо измамник, той измами баща си, за да получи благословието на първородният. Той се престори на Исав и баща му, който не можеше да вижда, го благослови с благословието на Авраам и Исаак. Да, благословието на първородният беше дадено на Яков. Но той трябваше да бяга от брат си, който искаше да го убие затова, че го беше измамил. Той отиде при Лаван, брата на майка му.

Там той се ожени за двете дъщери на Лаван, който също така накара Яков да му служи 14 години. Лаван също измами Яков много пъти. След като служи около 20

години на вуйчо си Лаван, на Яков му беше наредено от един ангел да си тръгне и да се върне при баща си в Ханаан.

Яков и ангелът:

Имаше един ангел, който инструктираше Яков във време на нужда. Този ангел срещна Яков по пътя му към Лаван. Веднъж му даде стратегия относно овцете и козите на Лаван. Сега го инструктира да се върне при семейството си.

„След това ангел от Бог ми говори в сън, казвайки: ‘Якове.’ И аз казах: ‘Ето ме’“.

(Битие 31:11)

„Аз [съм] Бога на Ветил, където ти помаза стълба [и] където Ми се обрече. Сега стани, излез от тази земя, и се върни в земята на семейството си“.

(Битие 31:13)

Този ангел на Бог също се яви и на Авраам и Исаак. Тук Той идентифицира Себе Си като Бога на Ветил. Връщайки се Яков чу новините, че брат му Исав е излязъл да го посрещне с 400 мъже. Яков раздели стана си на две и изпрати някои подаръци на Исав. Тази нощ преди да срещне брат си, Яков беше сам при един поток наречен Явок.

„Тogaва Яков остана сам; и един човек се бори с него до зазоряване“. А когато видя, че не му надви, Той докосна ставата на бедрото му; и ставата на Якововото бедро се измести докато се бореше с него. И той каза: Няма да Те оставя да си отидеш, докато не ме благословиш. И той му каза: Какво е името ти? А той каза: Яков. И той каза: Името ти повече няма да бъде Яков, а Израел: защото като принц ти имаш сила с Бог и с хората, и си надвил“.

(Битие 32:24-26)

Човека каза на Яков: „Името ти повече няма да бъде Яков, а Израел“.

Израел произлиза от следното съчетание на еврейски думи:

Сар: принц

Сарах: Той управлява като принц

Ел: Бог

Раах: Той вижда

След това Израел нарече мястото Фануил (Битие 32:30).

Яков отговори на своето преживяване с този Човек: Той нарече мястото, където имаше тази среща: „Фануил“.

Фануил – лице на Бог, или Елохим פְּנִיאֵל

Той каза на еврейски:

раити Елохим фаним ел: פנים אל פנים אלהים ראיתי

фаним, т.е.

„Видях Елохим лице в лице, (т.е., напълно и цялостно, без никакъв посредник),

ватинатсел пафсхи: „и душата ми е: נפשי ותנצל изкупена.

Аз вярвам, че това не беше естествен Човек, който се бори с Яков, а Христос, Господа, Самият Син.

а) Наименувайки мястото, Яков каза: „Видях Елохим лице в лице“. Знаем какво каза Павел за Божията слава:

„...Познаването на Божията слава в лицето на Исус Христос“.

(2 Коринтяни 4:6) NKJV

Името Израел:

Израел е име давано на мъж или жена, който има среща лице в лице с Бог и чиято природа е променена. Това би било равно на преживяването на новородението, което апостол Павел имаше по пътя за Дамаск. Той също срещна един Човек и когато попита за името Му, този Човек отговори: „Аз съм Исус, когото ти гониш“.

С изгрева на новия ден Яков отказа да пусне Човека да си ходи. Той каза на Човека: „благослови ме иначе няма да те пусна да си ходиш“.

Човека го попита как му е името. На, което той отговори: „Името ми е Яков“.

Преди много години Яков също искаше благословието на първородният от баща си. В онзи ден, когато беше попитан от слепия му баща Исаак, той каза: „Аз съм Исав, твоя първороден“.

(Битие 27:19) NKJV

В онзи ден баща му му каза:

„...Проклет да е всеки, който те проклина и благословен да е всеки, който те благославя“.

(Битие 27:29)

Но сега Яков, измамника се покая и призна, че е Яков. Човека отговори като каза, че повече няма да се нарича Яков, а Израел. Благословието на Яков беше в Името на Човека: „Израел“.

Яков не очакваше това. Той си мислеше, че Човека ще го благослови както направи баща му, изговаряйки и пророкувайки благословение върху него за бъдещето му. Вместо това той го удар в хълбока (бедрото) и го измести и тогава промени името му на Израел. Човека не пропусна случайно главата му и да удари бедрото му. Не, изместването на бедрото му беше преднамерено и има голямо значение.

Израел, първородния син:

Това име Израел е много важно име дадено от Бог на Яков., когато Бог искаше някой човек да има определено име Той казваше предварително на родителите.

На Авраам Бог даде името му лично и сега и на Яков. Името, както видяхме в цялата Библия описва природата. В името Израел беше благословието на

Божият Израел

първородния син. Това съдържаше двойни благословения. Израел означава управник или цар с Бог и човека. Това е царско име, то описва син управляващ и царуващ.

Аз вярвам, че Човека, който промени името на Яков не само му даде името Израел и благослови Яков като първороден син, но този Човек беше Самият Първороден на Бог. Това е Христос изявен в Стария завет. Този Човек щеше да дойде когато се изпълни времето и да изяви това име и природа на света. Когато Яков Го попита за името Му този Човек избегна да отговори на въпроса.

„Тогавя Яков попита, казвайки: „Кажми [ми] моля името Си“. А Той каза: „Защо питаш за името Ми?“ И го благослови там“.
(Битие 32:29) NKJV

Благословиенето на децата на Израел:

Свещеника беше инструктиран да благославя децата на Израел по следния начин:

„Говори на Аарон и синовете му, казвайки: „Така да благославяте децата на Израел. Казвайте им: „ГОСПОД да ви благослови и да ви опази; ГОСПОД да направи лицето Му да осияе върху вас, и да бъде благосклонен към вас; ГОСПОД да издигне лицето Си върху вас, и да ви даде мир“. „Така да слагат името Ми върху децата на Израел, и аз ще ги благославям“.
(Числа 6:23-27)

Когато Исус след Своето възкресение се яви на двамата по пътя за Емаус, Той използва Закона и пророците и им показа Себе Си чрез тях. Мисля, че част от разговора Му с тях беше:

„...помните ли човека, който се бори с Яков през нощта, човека, който промени името му на Израел, и не искаше да открие името си на Яков? Аз съм този човек!“

Не само че Христос донесе името Израел на Яков, но Той искаше да се увери, че носителя на името е съобразен с природата на името. Това име означава първороден, син управляващ дома на бащата. То ще играе главна роля в световната история и в във вечния план на Бог.

Ето защо Той удари Яков по бедрото му и го измести.

Бедрото има голямо символично значение в Библията:

- * Хълбока или бедрото на човека символизируют неговата способност и сила.
- * Бедрото дава способност на човека да ходи в определена стойка и следователно също говори за начин на живот.
- * Бедрото е свързано със слабините и играе много важна физическа роля в процеса на размножаване.
- * Бедрото и слабините също са свързани с вашата способност да създавате деца. Бъдещето ви зависи от това.

Така че, когато Христос го удари по бедрото Той докосна бъдещите му поколения.

Божият Израел

Дясното бедро също беше много свято за Господа. То беше давано на свещеника. Свещеника го издигаше пред Господа като възвишаем принос. Да, бедрото говори за първите плодове. Когато Христос го докосна по бедрото Той заяви, че Израел е най-святия принос за Него, жива жертва.

„Също дясното бедро да давате на свещеника [като] възвишаем принос от жертвите на примирителните ви приноси“.

(Левит 7:32) NKJV

„Защото гърдите на движимия принос и бедрото на възвишаемия принос аз ги взех от децата на Израел, от жертвите на примирителните им приноси, и ги дадох на свещеника Аарон и на синовете му от децата на Израел чрез вечна наредба“.

(Левит 7:34) NKJV

Когато Авраам помоли слугата си да доведе невеста за Исаак, неговия син, той го накара да постави ръката си под бедрото му и да се закълне, че няма да върне Исаак в Сирия.

„Така че слугата постави ръката си под бедрото на господаря си Авраам, и му се закле за това нещо“.

(Битие 24:9)

Когато Яков, сега Израел, умря в Египет, той повика сина си Йосиф, за да постави ръката си под бедрото му и да му се закълне, че няма да го погребее в Египет.

„Когато приближи времето когато Израел трябваше да умре, той повика сина си Йосиф и му каза: „Сега, ако съм намерил благосклонност пред теб, моля те сложи ръката си под бедрото ми, и постъпи любезно и вярно с мен. Моля те, не ме погребвай в Египет“.

(Битие 47:29) NKJV

Трябва да е било нещо голямо за Йосиф да докосне и да почувства бедрото на Яков, което беше изместено от Господа. Йосиф също получи двойна порция, благословието на първородния точно както баща си Яков. И двамата получиха това по благодат, защото те не се квалифицираха чрез техния ред на раждане.

Двамата сина на Йосиф, Ефрем и Манасий щяха да станат част от 12^{те} племена на нацията, която по-късно беше наречена Израел. Ефрем щеше да бъде водещото племе на десетте северни племена, по-късно наречени Израел.

Докосването на изместеното бедро на своя баща Израел трябва да му е напомнило отново съдбата на Израел. Не чрез силата или способността на човек, а чрез докосването и помазанието на Бог, това те прави достоен за името и природата на Израел. Когато си докоснат от Бог природата ти и начина ти на живот се променят.

Миграцията на името Израел:

Когато Бог даде на Яков името Израел Той докосна хълбока му като че ли за да каже, че тези две неща трябва да вървят заедно, не можете да имате едното без другото. Името Израел принадлежи на човек, който имаше среща лице в лице с Бог и чието ходене Той беше задържал.

Въпреки че това име Израел беше дадено на човек наречен Яков, Бог винаги е искал един народ да бъде наречен с името Израел, народ от победители управляващи и царуващи и показващи природата на Този, който им е дал Името. Царско Свещенство и свят народ наречен с Неговото име!

Израел не се предполагаше да бъде само първороден човек, а също и първороден народ, група от първи плодове за Бог сред народите, царски хора управляващи с Бог и човек.

Израел е Божия син, Неговия Първороден:

След 430 години в Египет Бог говори на Мойсей:

„Тогав да кажеш на фараон: Така казва ГОСПОД: „Израел [е] Моя син, Моя първороден. „Така че, Аз ти казвам, пусни сина Ми, за да Може да ми служи. Но ако откажеш да го пуснеш, наистина Аз ще убия твоя син, твоя първороден“.

(Изход 4:23-24) NKJV

Имаше миграция, която се случи от един човек към цяла нация. Значението на това изявление, което Бог направи на Мойсей е, че Бог нарече цяла една нация Своя първороден син. Така че, човека Яков сега стана цяла нация наречена с името Израел.

Но Бог прибавя откровение и прозрение към името Израел. Той казва: *„Израел е Моя първороден син“*. Това изявление е подвеждащо. Ние знаем, че Божия първороден син е Исус Христос. Тука, в Изход Бог казва, че Израел е Неговия първороден син. Това е тайна. И Израел и Христос са наречени Божия първороден син. Може ли името Израел да съдържа нещо повече в себе си от това, което сме си мислели? Може ли Христос и Израел да са свързани по един мистериозен начин? Може ли Този, който даде името Израел на Яков през онзи ден и Името да са свързани? Възможно ли е Човека да му е дал Своето Име?

Тука за една корпоративна нация от милиони хора сега се говори в единствено число: *„Израел Моя първороден син“*. Бог сега извиква Израел като Неговия първороден син от Египет.

В момента, в който Бог освобождава тази нация от египетското робство Той ги нарича Израел и първороден син. Виждаме, че синовството и Израел са божествено свързани.

Ние не можем да стоим в неверие и грях (Египет) и да бъдем наречени Израел и първороден син. Сина и Израел са за свободни хора, онези, които са призвани от тъмнината в Неговата чудесна светлина и които ходят във взаимоотношение с Бог техния Баща.

Така че, Бог извика Своя син от Египет!

Божият Израел

Сега става по-интересно и вълнуващо, когато прочетем какво казва пророк Осия стотици години по-късно:

„Когато Израел [беше] дете, аз го възлюбих, и от Египет повиках сина Си“.

(Осия 11:1) NKJV

Така че, Осия потвърждава Божието слово към Мойсей.

Но апостол Матей е, в Новия завет, който носи страхотна динамика за цялото това нещо относно Божия Син и Израел. Той разкрива една удивителна истина чрез Святия Дух.

Матей пише в глава 2^{ра} стихове 13-15:

„А когато си заминаха, ето, ангел от Господа се яви на Йосиф в сън, казвайки: „Стани, вземи малкото Дете и майка Му, бягайте в Египет, и останете там докато не ви изпратят слово; защото Ирод ще потърси малкото Дете, за да Го унищожи“. „Когато стана, той взе малкото Дете и майка Му през нощта и заминаха за Египет, и останаха там до смъртта на Ирод, за да може да се изпълни това, което е говорено от Господа чрез пророка, казвайки: „От Египет повиках Сина Си“.

Бог каза, че Израел е първородният Му син и предупреди фараона да пусне първородния Му син. Неизпълнението на това щеше да доведе до това неговия първороден син да умре. Историята ни казва колко е бил сериозен Бог относно Своя първороден. Вечерта когато Израел напусна Египет, това беше с цената на всеки един първороден в Египет, на човек и животно.

В Израел едногодишно агне се жертваше вместо първородния на всяко домочадие от Израел. Тука виждаме връзката между Агнето и Първородния син. Ние знаем, че агнето в Стария завет е картина на Христос, Божието Агне. Тука Матей казва, че малкото дете Исус е Израел сина, който Бог извика от Египет.

Знам, че това е голям залък, но нека да обобщим главната истина в това откровение:

Естествената нация Израел извикана от Египет е сянка и преобраз на Исус Христос, Божия син извикан от Египет.

Точно както Яков, един човек, на който му беше дадено името Израел и беше видян като първородния на Бог, стана нация, по същия начин Исус, един Човек наречен първородния стана първородна нация наречена сина и Израел на Бог.

Сега мога да разбера откровението на апостол Павел, когато каза:

„Защото в Христос Исус нито обрязването нито необрязването е от някаква полза, а новото създание. И на всички, които ходят според това правило, мир и милост [да бъдат] върху тях, и върху Божия Израел“.

Павел прави много важното изявление, че Божия Израел не е свързан с обрязване или необрязване, а с новото създание в Христос. Той казва, че мир и милост принадлежат на тях.

Божият Израел

Не можете да наречете себе си Израел според естественото ви раждане, произход или родословие.

Ето защо Павел прави едно много важно изявление, че целия Израел ще бъде спасен.

Какво означава това?

Нека първо да ви кажа какво не означава.

Това не означава, че всички естествени хора живеещи в Близкия Изток, които са обрязани и спазващи закона на Мойсей и се наричат с името Израел ще бъдат спасени.

Павел и всички пророци вече са установили този въпрос. Не всички в естественото, а всички, които наистина са Израел ще бъдат спасени. Онези, които чрез вяра са приели Божията благодат, за да бъдат извикани от греха (Египет)! Да, остатъка ще бъде спасен. Остатъка са онези, които остават верни на самата природа на името, Израел.

Ето го свидетелството на пророците:

„Слушайте Ме, доме на Яков, и целия остатък от дома на Израел, които сте подкрепяни [от Мен] от раждането, които сте носени от утробата“.

(Исая 46:3) NKJV

„Така казва ГОСПОД на войнствата: „Те ще оберат като лозе остатъка на Израел; като гроздоберач, върни ръката си към пръчките“.

(Еремия 6:9 NKJV)

„Остатъка от Моя народ ще ги ограби, и останката от народа Ми ще ги притежава“.

(Софония 2:9) NKJV

„Остатъка на Израел няма да върши неправедност и да говори лъжи, нито ще се намери лъжлив език в устата им; защото ще хранят стадата [си] и ще лежат, и никой няма да [ги] плаши“.

(Софония 3:13) NKJV

„С целия остатък от народа, се покориха на гласа на ГОСПОДА техния Бог, и на думите на пророк Агей, както ГОСПОД техния Бог го беше изпратил; и народа се убоя от присъствието на ГОСПОДА“.

(Агей 1:12) NKJV

„Защото смето [ще] процъфти, лозата ще даде плода си, земята ще даде реколтата си, и небесата ще дадат росата си – Аз ще направя остатъка на този народ да притежава всичко това“.

(Захария 8:12) NKJV

„Но остатъка от народа няма да бъде отсечен от града“.

(Захария 14:2) NKJV

Божият Израел

Павел потвърждава изявленията на Стария завет:

„Исая също вика относно Израел: „Дори числото на децата на Израел да е като морския пясък, остатък ще се спаси“.

(Римляни 9:27) NKJV

„Въпреки това тогава, в това настоящо време има остатък според избирането на благодатта“.

(Римляни 11:5) NKJV

Какво означава това когато Павел казва, че „целия Израел ще бъде спасен“? Той казва, че онези, които са от естествения Израел, които не останат в неверие ще бъдат спасени и ще бъдат присъединени към Христос, Маслината.

И те също, ако не продължат в неверие, ще бъдат присадени, защото Бог може да ги присади отново.

И така, целия Израел ще бъде спасен:

„И така, целия Израел ще бъде спасен, както е писано: „Избавителя ще дойде от Сион, и Той ще отнеме нечестие от Яков;“

Давид казва:

„О, спасението на Израел [ще дойде] от Сион! Когато ГОСПОД върне пленниците от Неговия народ, да се радва Яков [и] Израел да се весели“.

(Псалм 14:7; 53:6) NKJV

Това е пророческото слово за възстановяването и повторното изграждане на Давидовата скиния в Амос.

„Аз ще върна пленниците от Моя народ Израел; те ще съградят запустелите градове и ще [ги] населят; ще насеят лозя и ще пият вино от тях; също ще посадят градини и ще ядат плод от тях“.

Спасението на целия Израел и връщането на пленниците, за което споменава Павел, е това, което споменава апостол Яков в Деяния 15. Възстановяването на Давидовата скиния, което говори за Църквата на Господа, е съставена от юдеи и езичници, мъже и жени, роби и свободни.

Заклучителни бележки:

Божият Израел

Този документ е написан, за да ни помогне да разберем, че библейски онези, които са в Христос са истинския Израел на Бог.

Този Израел в Близкия Изток е изиграл много важна роля в изкупителния план на Бог в Стария завет. Тяхната роля започна със Закона и пророците и завърши с Христос. Лука записва самите думи на Исус по следния начин:

„Закона и пророците [бяха] до Йоан. От тогава нататък Божието царство се проповядвано, и всеки се натиска в него“.
(Лука 16:16)

След Кръста, и започвайки с възкресението на Исус Христос, Бог има ново творение и в този нов ред има град наречен Сион или горния Ерусалим. В този град има Цар, който седи на престола на Своя син Давид. Той управлява в праведност и справедливост. Неговия престол е престол на благодат. Той седи в Сион.

Писателя на Евреи е ясен по този въпрос. Той пише, че това е настояща реалност, а не бъдеща надежда.

„А вие сте дошли при планината Сион и града на живия Бог, небесния Ерусалим, при неизброимата група ангели, при общото събрание и църква на първородните [които са] регистрирани в небето, при Бог Съдията на всички, при духовете на праведниците, които са усъвършенствани“.
(Евреи 12:22-23) NKJV

Той сега има царски хора на земята, които са Неговото обиталище. Те са възстановената Давидова скиния, както са заявили пророците и апостолите. Тази нова нация не изключва никоя нация на земята. Всички, които са в Христос са част от това ново създание, старото премина и всичко стана ново (2 Коринтяни 5:17).

Тази нация Павел я нарича:

Божия Израел.	Галатяни 6:16
Потомството на Авраам.	Галатяни 3:16, 29
Новото творение.	2 Коринтяни 5:17
Наследници на Бог.	Галатяни 3:29
Божии синове.	Галатяни 3:26
Тялото на Христос.	
Божия храм.	
Църквата – Еклесия (призованите).	

Петър ги нарича:

Избрано поколение, царско свещенство, и свята нация, Неговия собствен специален народ (1 Петрово 2:9).

Исус ги нарича:

Братя.
Граждани на царството.
Църквата.
Божии синове.

Божият Израел

Така че, каква е ролята на Израел по плът. Преди всичко те са нация както всички други нации на земята, нуждаеща се от спасение. Бог ги обича; защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Син. Но тяхната изкупителна роля приключи при идването на Христос.

Исус го каза по този начин:

„Затова ви казвам, че Божието царство ще се отнеме от вас и ще се даде на народ принасящ плод“.

(Матей 21:43)

Църквата, състояща се от всички нации, е единствения храм, който Бог някога е признавал след Голгота.

Няма библейско оправдание да поддържаме някаква естествена нация на земята като специална нация, към която трябва да се отнасяме различно от останалите нации.

Единствената нация, град, и хора, които Бог нарича специални и свети е Църквата, съставена от всички нации. Те трябва да бъдат нация, показваща на всички останали нации как да се държат в святост, истина и справедливост. Целта на този остатък е да донесе избавление за всички нации по света, включително и юдеите.

Така че, ако искате да търсите мира и благоденствието на някой специален град и нация и в замяна на това да получите мир и благоденствие, това е Църквата, която е Божия Израел.

8 ноември – октомври 2011 г.